

173261 1/2 hr. silver + blue
L. V. V.

WV

W

V

V

V

třikrát vé vé

1984

Příteli P. Turmovskému

V. V.

(nikdy více nikdy)

sborník třikrát ve ve je pouze stručná ukázkou s cí-
m tři tvůrci, které spojuje stejné monogram a přísluš-
nost k jedné rodině. Jejich data narození jsou různá, je-
jich životy stejné jako názory, jsou sdílené, i když v
mnohém odlišné.

Časů básníka a soudce malice, a soudce tona, jenž
ignoroval hranici mezi výtvarným a literárním, se setká-
jí ve slovesní představě, do nepevné sdílné zvone poe-
zie. Výsledkem bylo tedy, zara slovo.

Teď, setkání. Dokonce rodinné setkání a jednání
stát. Čas, se čas, aby se opět rozšířil.

Tento sborník by měl být dokumentem této vzácné chví-
le. Co bude dál, nevíme ... Vladimír Vokolek nebude zaned-
bávan z celých poezie výtvarné náznam, nespěchá, on Koci,
Vojtěch Vokolek dokončí se vřetelou života svou vlastní irco-
ní a světa konsistor ji nechá zbláznit, Ladislav Vokolek bude
sám rozvíjet své osobní geometrie a dojde svou vlastní ob-
skurní prázdnou. nebo to bude všechno jinou, co mu tom zbláznit
...

Časová časová, mohou nastat ve světě, v něm se mi-
jíme. A jemně stopy tři tvůrci se protínou, považujeme
to za dobré znamení, stejně jako za náhodou, či vřetelou čas-
níků.

Sborník vznikl jako svate Vokolekovo na ústav tona, ze
slovo je prázdnou rumpvíci nozema do tvare času, které
naplňují ti, kteří poezii napíší.

Tvorba Vojaíra Vokolka krystalizovala po letech úporného hledání do vyvrcholení v jeho monumentálních freskách. V posledním desetiletí pak k malbě a k ostatním realizacím v zakrálním prostoru přistupuje tvorba objektů a poezie. Právě v objektech, stejně jako v básních, převládá k a l t i c k ý charakter díla v jeho nejprostěnější a nejadekvátnější podobě. Prastaré a nejzákladnější mýty jsou zde obnaženy na samu dřev výtvarných prostředků. Objekty souzní sice s výrazem současného konceptuálního umění, ale jejich obsahem zůstává desifrovatelné p o s e l s t v í , zřetelně vystupující z experimentující formy. Jeho tvorba má tak stejně blízko k nejsoučasnějším projevům intermediaálních tendencí v moderním umění /Christo, R. Smithson, E. Hesse, C. Andre a další/ jako k umění pravěkých a primitivních kultur. Blízká paralela se zde nabízí snad nejvíce k tvorbě polského sochaře Jerzyho Berose.

Podobné problémy vystupujeme i v básnické tvorbě Vojaíra Vokolka, obsažené ve sborníku třemi ukázkami. Také zde souzní forma se současnými tendencemi experimentální, zejména fonické poezie, nalezneme zde i nepříliš vzdálenou připomínku poezie futuristické, ale v básních, stejně jako v objektech, je forma materiálem k vyjádření kultického obsahu poselství.

Psané slovo je podřízeno rytmu, té nejpodstatnější formě strhávající čtenáře do žhnoucího magmatu neznámých mystérií. Slovo je snadno zaměnitelné s údery tam - tam. Jaké je však naše překvapení, když z magického rytmu,

z frenetických fragmentů, rytmizovaných paus se zvolna rodí známý příběh Ukřižování. Celá skladba připomíná spíše hudební partitura než báseň. Vpodstatě tak směřujeme od slov k hudbě. Kř již k náboženským dílům K. Pendereckého, P. Henryho a dalších, nebo ke kultickým partiturám H. Fatone, či k mytologii pozdních děl Stockhausenových, stejně jako k některým projevům současného jazzu a rocku. Takovouto hudební paralelu najdeme ovšem i v kultické hudbě primitivních národů.

Slovo v jeho poezii ztrácí svůj přímý obsah, je drčeno rytmem, jednou v orfickém mystériu, zshlceno svým zvukem, aby se rozpadlo do náznaku, napovězení až do polohy, kdy zaniká, pohlceno vyšší formou - tichem. A znovu se rodí, písmeno po písmenu, oblohuje, oslavuje a ke konci opět zaniká, daleko mimo nás, v nevyslovitelnou.

Není zde symbolu, slovní materiál vypovídá, tak jako hrubé špalky ve Vokolkových objektech, o radosti, o Bohu, vzkříšení a naději. Nemůžeš neporozumět, můžeš se jen se strachem odvrátit. Se strachem z poseilství. Se strachem z opojného rytmu naděje.

Dílo Vladimíra Vokolka je tvorbou v nejvícejší smyslu slova existenciální. Plamenometem veršů rozřezává

na kousky naše trvání v čase, chirurgickým nožem obnažuje naši bezraděj a svou zpochybněnou víru vkiědá do našich ran. Není zde místo pro ornament, pro chvíle zapomnutí ani pro experiment. Těma Oidipa se spirálovitě vrší od sbírky ke sbírce. Ke komu mluví dnes je název jedné z jeho knih. Bolest a samota ohraničují náš život, jsme úrceni nepoznaným faktem, krčíme se bezradně v hořečném přívalu dějin a z posledních sil se zachytáváme vratkých stěbel slov. To zůstává naší nadějí. A to se stává občanem Vokolkova poselství. Mimo čas, mimo geopolitickou realitu, mimo osud.

Protože žít znamená cítit se ztracen, čteme v citátu z Ortegy y Caset v záhlaví sbírky Vladimíra Vokolka Cesta do ztracena. Jeho cesta se staví p r o t i světu, proti historii a možná i proti Bohu, ale p r o člověka. A třeba i do ztracena...

Otázka formy tak zůstává poněkud zranou. Obsah leží mimo ni. Tím však nechceme jeho formální vyjádření zienčovat. Dokonale odpovídá cestě, která byla zvolena, která byla možná básníkovi vnucena jako nezbytí pro vyjádření jeho závažného poselství.

Dílo Vladimíra Vokolka vyrůstalo v samotě a vnějším světem bylo pouze stigmatizováno. Proto vyurady k jeho dílu jsou jen atakem k naší samotě, bezraději a prázdnotě a ne ke slovům básníka. Právě naopak. Jestliže se jeho bolest stane naší bolestí, jeho strach se stane naším, a jeho obavy splynou s našimi obavami, pak dílo bude naplněno

skutkem a dlouho opomíjený básník promluví. Promluví s námi
a teď za nás.

Třetí složkou sborníku je ukázka z básnické tvorby
Václava Vokoka, malíře, který ve svém díle opovrhl
hranicí mezi vyjádřením výtvarným a literárním. Po desá-
ti letech výzkumu mezi poezií a obrazem a paralelní tvor-
bou prozaickou se vrátil k vyjádření jistých pocitů ve slo-
ře čisté poezie. Tak vzniklo několik sbírek /Hry, Obrazy,
Zdátí, Bílá na bílém/, z nichž některé jsou ve výběru uve-
deny.

Ve svých přechodných cyklech zpracovával slovo jako
materiál, zabýval se s ním z hlediska zvuku, rytmu, pro-
storu, tvaru a občas s ním balancoval na samém ostří iron-
nie. Názvy těchto cyklů jsou vymluvnice. Sane-plakaty,
Rytmy, Plasti, Průstory, slov. Pomník, slov. Předmět, lasky,
anti. Vrh kostek. Atd. Celý problém se tak dal shrnout
do dvou polysémujících složek Člověk - slovo, řekl v in-
terviu pro časopis Jazz. Sílá slova se mu zdála nevyčer-
patelná navzdory situaci, kdy nás slovo zavaluje, zrazuje
a ztrácí smysl. Přesto se ke slovu přibližuje s arensizující
úctou, vytrhává ho z kontextu a staví na coliv. Promítá
ho do prostoru. Staví mu pomník.

Ve vizuální poezii mě zajímají slova jako prostředek dorozumění zdeformovaný literaturou, řekl tenody. Nyní však pro své vyjádření zvolil básně. Ne v retardujícím smyslu. Dokonce ani v ironickém. Pouze jako jednu z možností.

Proto vždy jen napoví. Šetří slovy a respektuje prázdnotu mezi nimi. Básně se tak stává scénou, ze které básník odchází. Minimum děje nahraňuje maximum možností. Dává svá slova vplest. S jistou nostalgií nevléká řídké korálky slov. Slova v básni se stavají návodem, nejistota se vrší do vratké jistoty, obsah přesahuje podnět k následování. I s rizikem míjení. Jakoby mu šlo o ozvenu vlastních slov. O zanoženou stínohru významů.

x

Tato nejstručnější charakteristika nechce vysvětlovat, obhajovat ani informovat. Snad po přečtení samotných textů by mělo být zřejmé, že přes všechny odlišnosti spojuje uvedené autory více než společný monogram.

V o j m í r V O K O L E K

nar. 1910 v Pardubicích
žije v Pardubicích

Mimo grafickou /volná grafika a ilustrace/
a malířskou / a malířskou tvorbu předcho-
zích let provedl figurální freskovou výzdo-
bu v následujících kostelech:

Hrbokov

Mistrovice u Letohradu

Křivonosy

Vrdy- Bučáče

Dvakačovice

Rozhovice

Stráž pod Ralskem

V posledních letech se mimo to zabývá tvor-
bou objektů a příležitostně i poezií.

Vojník Vokolek

F R E Š K A

V R O Š H O

V I C Í C H

konzum super
super imper
extrasupra super
berper atak

konzum mujem
mujem mujem
teddy žijem
žijem žerem

super soxbom
basu persex
bajráj seráj
ajájajáj

super rexstar
hyper exex
bajráj sajráj
ajájajáj

konzum super
hiphip hyper
perho berho
perper atak

konzum mujem
mujem mujem
taksi žijem
takse žerem

hlad
d
hlad
d

copak je
ňákej
hlaď?

mozek morek
sróce plíce
rypák pupek
krko vice

obe zíte
kreva sádio
redukční dietar
kyrakao

hlad
d
hlad
d

jakej
pak
hlaďr
d

visky branuy
terry berry
hohohó wódka
kontušowke

hyper super
himperiál
jonohó exex
traspeciál

hlad
d
hlad
d

notak at
si je
hlad

vařená kure
hořry zmrazený
dušený střeve
kosti pražený
grilovaný
propečený
marinovaný
kameny

hlad

d

hlad

d

hi

hi

hlad

d

ójjjójj

slyšíte jeř

ójjjójj

ten křik nářek

spousty dětí

hamham hamham

dětí dětí

atěch matek

hlad

d

hlad

d

óí

óí

hlad

d

chle ba

slyšíte to?

vidíte tj

vycenený

zařaty tj

pěsti zuby

ty macety

oči besy?

chle ba

na so

e kis

ten ci

tak vy žrači

vyžírači

notak copak

neslyšíte

ry by

ry ži

ku ku

ři ci

guláš pivo

rychnlerychnle

chlebachleba

anebo

né

-

bo?

-

atak donich

trrr trrr

anané nané

natyhlety

generály
šumirály
super imper
starý kurvy
berper berper
multimili
ardáře a
multimili
ardárky ty
berper berper
superbyznys
maniaky
eť zas vámi
se napere
se napráskne
tenhle náš hlad
hr na ně na
ty zbrojaře
papeže naftaře
tam nahoře
na goldenparty
to panopty
hahahaha none
to mě držte
hlad?
-
hlad?
-
tak se ptají
a krákají
potřebujem
ten váš hlad

nepo
trebu
jente
hlade
smrtvsem
bílym
hadům
hladum
slá va
žlu tym
mra ven
cú m
dostuž
hladu
dipryč
hlade
smrtvsem
bílym
lido
žravcum
slá va
čer ným
bů vo
lú m
ažuž stěmi
hačy hlady
chcípne hleay
tadytenhle
ten prokletej
tenhle věčnej
ten parazit
ten náš hlad

jó pospolitost
solidarita
neexistenco
čtyr miliard
tepot srdce
srdce slunce
tepot práce
čtyr miliard

hled

đ

hled

đ

anás porád
porádeporád
hledá hledá
hled

pivo víno

růže ryže

kuku říce

pecen slunce

živý žirný
extatický
energetický
pecen slunce

hled

đ

hled

đ

anás porád
hrozně noc ráo
hledá hltá
hlaa

iluzea

deziluze

klam m

nam m

tantam tantam

tantam? kamtam?

tantam tantam

tanne takkam?

hled

-

hled

-

všudesamej

-

hled

-

mýtus rytus

luxus fluxus

akult pokult

akatapult

tanne takam?

kamka meni

kamkam kamkam?

kame nikam

hled

-

hled

-

všudepřítomnej

-

hled

-

urvi cose	-
urvat dáse	-
larvy červi	-
lary kurvy	-
super hyper	óí
bersi perse	óí
berper berper	óíuí
perper perp	óí
hlad	-
-	-
hlad	-
-	-
váudevšeckožravý	-
-	-
hlad	-
-	-
krysykrysy krysi	hrmahrmahrma
-	hrmahrma
hlad	hrmahrma hra hra
-	hrmahrma
samosebežravý	alysite toř
-	ze dna
hlad	vicite noř
-	ječne
samočéržavý	dva cet
-	dva a
hlad	dva cet
-	tři a
-	ó i ó i
-	hrmahrmahrma
-	petadvacet
-	sestadv a

urvi cose	-
urvat dáse	-
larvy červi	-
láry kurvy	-
super hyper	óí
bersi perse	óí
berper berper	óíúí
perper perp	óí
hlad	-
-	-
hlad	-
-	-
všudevšeckožravý	trrr
-	-
hlad	trrr
-	-
krysykrysy krysí	hurrá
-	hrrr trrr
hlad	hrrmhrma
-	hrma hrm
samosebežravý	slyšíte to?
-	-
hlad	ze dna
-	-
samoděržavý	vidíte no?
-	-
hlad	jedna
-	-
-	jednadvacet
-	dvaadvacet
-	třiadvacet
-	-

jedna tedy povídala
penzenkomaryjá
to je nákejch obličejů
a kdepak je Pánježíš?
tamhle vidíte ho?

-
copak nevidíte?

-
jeho oblečení
je zrovna takový
jako oblečení
pracujícího člověka
jeho obličej
je zrovna takovej
jako obličej
obyčejného člověka
a tenhle jeho obličej
je obličej
skoro čtyř miliard
nás lidí

dněs roku tisíc devět set
sedumdesát čtyř
nese naše zeměkoule skoro
čtyry miliardy lidí
a on nese existence
nás všech
valí ty suďyosudy
nás všech

všech těch čtyř miliard
všech těch čtyř miliard
nás lidí

ateď sem jde
jde už jde
s rybami a
chleby, jde
tamhle vidíte ho?

-
copak nevidíte?

-
jde se svjní
učedníky
a jdou rychle
už se stmívá
aby nás nakrmili
všecky
že by nás nakrmili
všecky?
aby jsme se najedli
pořádně vsichni
aby jsme se posilnili
na cestu vsichni
ato dřive než se
setnái
aby jsme se mohli
vydat
na tu cestu
necestu
vzhůru už

-
anahoru
nahoru
taou

auž se
chleba
chleba
zchleba
 prvníchleba
 zchleba
 rozmano
 žuje
ztěhle jeho
ruky
pravé
ruky
 prostějako
 chleba
 vyska
 kuje
aužse ryba
ryba zryby
prvnírybezryby
rozmano žuje
 zjeho ruky
 levé ruky
 prostějakozvoay
 vyek
rychle Živiteli
všech
životů Živobytí
všech
 existencí Existence
 všech
 životů Chlebe
 všech

chlebe vsecní
křište křište
chle ba
chle ba
 e kis
 ten ci
 fiek na
 slun ci
rychle kruci
kroudnou práci
notak vy žráči
vyžíráci
 chle ba
 chle ba
 -
 copak neslyš
vy přechari
tam nahore
rychlerychle
-
 chle ba
 chle ba
 ne bož
 -
atak vztrnu
nane nane
adoid s nizi
tedka zas ny
 nane naně
 hrrr hrrr
 eoonien donich
 trrr trrr

sart vasa ocokafas
trrr trrr
vsem tem beha lidozravca
trrr trrr

hrasnrna hrana
hrasnrashrma
hrasnrna hra hra
hrasnrashrma

atec nescam lidstve
hrasnrashrma
vsecky loby prestí
hrasnrashrma

hrasnrna hra hra
hrasnrna hra
hra hra
hra

konec dry
era nova
vitězna směna
slávu lávou
spila sea
rozdupais
uá uá uá
rozkrěpčila

ura ura urá a
ura ura urá e
ura ura urá e
ura ura urá e
ura ura urá
e
ura u
ař

si,site jet
sa
tsaty žiatyř
cnie

copak saet
cnie
teanie cnie
sa

cnie
sa
cnie
sa

cnieba
cnieba
nebot

-

stak vj nas
neclysite
vj prachari
copak jste hia
tam nanere

-

na orbite

-

to sou voni
vzharu na ne
teúks zas ay
cnie s nizi
eocniec donien
trrr trrr
shashane
aurra hrřr

smrt všem novootrockářům	sijsite tjt
trrr trrr	-
všem bonům recidivistám	ele ne ty
trrr trrr	-
hramahramo hrahram	sijsite
dramadramadrama	-
hramahramo hrahram	tot
dramadrama drama	-
sted už i zemčouli	srrr
hramahramo hrahram	zrrr
všecky kosti prosti	srrr
dramadramadrama	zrrr
hramahramo hrahram	srrr
dramadramadrama	lavina
hrama hrama	zrrr
drma	lavina
konec dry	srrr
óra nová	lavina
vítězná smena	zrrr
zřila sea	čas
hushuhud a	lavina
rozdupalo	seutina
hushuhud a	lavina
rozběsnilo	panika
hushuhurrá a	lavinaseutina
chuschuachurrá a	sveta
hushuhurrá a	lavinspanika
chuschuachurrá a	lidstva
hushuhurrá	lavinavina
a	v lavinavine
chuschud ca	živō
a	trrr

ve dvou třetinách

světa

hladovější

a

hladovější

a

v jedné třetině

světa

vypasenější

a

vypasenější

a čím

vypasenější

tím

vyhladovělejší

počle

goldzákona

čím

víc toho máme

tím

víc a víc chceme

a

ještě víc rveme

život

zamotanější

a

zašmořchanější

a

zamaskovanější

a

zakafkovanější

ale i

pospolitejší

a

pokrevnější

i

propojovanější

a

prorůstavější

jak

tak roste a srusta

ta

světa nejedno

ta

zamořovanější

a

rádioaktivnější

i

znesvěcovanější

a

uzardnější

i

guánovitejší

a

zperhantelejší

ale i

katastrofou

ze

katastrofou

zas

jakoby zázrakem

za

zázrakem je život

zas

divotvornější
a
diváplnější
a
 hronomproměnnai
 hrm
 proměnovanější
 hra
burcovanější
anebo
narkotizovanější
atak
 urychlovanější
 a
 urychlovanější
 a
urychlovanější a
urychlovanější
urychlovanější a
urychlova
 realizovanějšía
 realizovanějšía
 realizovanějšía
 realizo
realiza
-
surttiť
-
-
 ži
 živottť
 života

života
života ho
života
vidíte noť
 stáj
 s rybami a chleby
 pal
 copak jste slepíť
světlo
s rybami a chleby
jde sem
se svými uředníky
a jdou
hodně rychle
konem
už se stníva
aby
nakrmili vsecky
ařive
než se setní
aby
postavili na hony vsecky
co dái
už nemá nedůžen
aby posvítiii na cestu
nám všem
co nevíme proč a oakuť
kam jdem
- aby nikomu nebylo
tma
a měli sílu
na

hyperbolidskou

necestu

potopou

tmý tmou

sesuvem

massívů

závalem

tmý tmou

a pro

tmou

pla zi

tmou

zi li

tmou

se a

tmou

a do

tmou tmý

pla zi

tmou tmý

zi li

tmou

se ze

tmý

na světlo

k životu

na slúncé

k slunci

domú

k Otci

-

ať

auž se zase

chleba

chleba z chleba

ryba

ryba z ryby

chleba

chleba z chleba

ryba

ryba z ryby

chleby zchleba

ryby zrybu

chleby zchlebu

ryby zrybu

chlebyryby

vjeho rukách

rozmanožují

zjeho rukou

chleby zchlebu

rychloukých rukou

ryby zrybu

všuderukých rukou

chleby zchlebu

rukoukých rukou

ryby zrybu

sted z jeho rukou

co se zase

co se to tam

no

zhavorudé

slúncé

slúncepecen

vys

hehe haha	-
kuopak dneska	-
takovyhle	-
pro bebičky	-
hinihini	život
povídačky	-
pro bíbečky	-
ech	-
rychle životů živiteli	óí
všech	óí
životů proměňovatěli	óúíí
všech	óí
životů probuzovatěli	-
všech	-
životů zachraňovatěli	-
všech	-
životů Emanu	životů
ěli všech	-
existencí neexistovat	-
ěli všech	-
Kryste	trrr
slunce	-
chlebs	trrr
všech	-
Krys	hrmehrmma
ta	hrmehrmma
slun	drmmadrmmadrmm
céa	hrm hrm
chle	-
ba	-
všem	-
-	-

životů
-
-
-
-
-
-
život
-
-
-
-
-
pro
-
-
-
pro
-
-
-
probudit
probudit
probudit
hó
-
-
růže
-

róze
-
svítit
-
nó
-
á
-
světlo
-
-
-
-
-
čiró
-
čiré
-
široširé
-
širý
-
živo
-
-
-
-
-

t

-

ted

-

cozas

-

zed

-

pro

-

pro

-

pro

-

-

-

budit

a

rosvitit

a

promenit

-

se

-

-

-

-

-

-

-

-

-

v o j m í r v o k o l e k

U K R Y

.	.	.	ROO
.	.	.	to
.	.	.	VO
.	.	.	-
.	.	if	107
.	.	.	-
.	.	.	-
.	.	.	-
.	.	.	-
.	.	.	co
.	.	.	to
.	.	.	api
.	.	.	-
.	.	if	Jejibitrys
.	.	.	-
.	.	.	to unirds
.	.	.	-
.	ch	.	hiz
.	.	.	-
.	.	.	h
.	.	.	-
.	.	.	dra
.	.	.	-
.	.	.	h
.	.	.	-
.	.	LO	hiz
.	.	.	-
.	.	.	h
.	.	.	-
.	.	.	ONE
.	.	.	-
.	.	.	h
.	.	.	-

FGOL	VEUJ	Zul	mi
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-
uE	CHU	AGU	pl
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-
hZHU	hZHU	hZHU	hZHU
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-
GRU	GRU	GRU	GRU
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-
RUU	RUU	RUU	RUU
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-
UKK	KE	KE	pl
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-
GRU	GRU	GRU	GRU
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-
GRU	GRU	GRU	GRU
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-

hó	ny	zopisnito	racio
-	-	-	-
-	-	zocio	zracio
-	-	-	-
ó	zō	siuce	siuce
-	-	-	-
-	-	nozi	zocio
-	-	-	io
rpm	rpm	rpm	to corio
-	-	-	-
-	-	-	zocio
-	-	-	io
-	-	cm	zoc
-	-	-	-
-	-	-	zoc
-	-	-	-
sió	si	to	zracio
-	-	oprovity	zracio
-	-	totok	zracio
-	-	zracio	zracio
noó	voó	to	zracio
-	-	naprožitely	zracio
-	-	totok	zracio
-	-	živčivozily	zracio
rpm	rpm	rpm	zracio
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	rpm	zracio
-	-	-	-
-	-	-	-
-	-	-	-

cotsdy	hviendy	çir	çir
cotsdy:	-	-	-
scotsdy	ró	ruó	ruó
cotsdy:	-	-	-
cincin	naheou	çir	-
cincini	-	-	-
cinkacink	re:	ruet	ruet
cincini?	-	-	-
cotsdy	çir	çir	çir
cincini:	-	-	-
scotsdy	ró	ruó	ruó
cincini	-	-	-
cincin	çir	çir	-
cota:	-	-	-
cinkacink	re	ruet	ruet
crot:	-	-	-
zotropyli:	çir	çir	çir
re	-	-	-
zotropotsly	ró	ruó	ruó
re	-	-	-
jette	çir	çir	-
-	-	-	-
nvendy	re:	ruet	ruet
-	-	-	-
drive	çir	çir	çir
-	-	-	-
nelli	ró	ruó	ruó
-	-	-	-
zhansou	çir	çir	-
-	-	-	-
re	re:	ruet	ruet
-	-	-	-

Ocean

air

airroad

air

-
-
-

-
-
-

-
-
-

-
-
-

ra

raa

ra

ra

-

-

a

-

o

o

o

o

-

-

-

-

air

air

air

air

-
-
-

-
-
-

-
-
-

-
-
-

ra

raa

ra

ra

-

-

a

-

ya

ya

ya

ya

-

-

-

-

air

air

air

air

-
-
-

-
-
-

-
-
-

-
-
-

ra

raa

ra

ra

-

-

a

-

o

o

o

o

-

-

-

-

air

air

air

air

-
-
-

-
-
-

-
-
-

-
-
-

ra

raa

ra

ra

-

-

a

-

ya

ya

ya

ya

-

-

-

-

věčno	ěír	věčno	ěír
-	-	-	-
st	-	st	-
-	-	-	-
ru	rua	ru	ru
-	-	o	-
ó	ó	ó	ó
-	-	-	-
ěír	ěír	ěír	ěír
-	-	-	-
-	-	-	-
ru	ruo	ru	ru
-	-	o	-
at	at	at	at
-	-	-	-
ěír	ěír	ěír	ěír
-	-	-	-
-	-	-	-
ru	rua	ru	ru
-	-	o	-
ó	ó	ó	ó
-	-	-	-
ěír	ěír	ěír	ěír
-	-	-	-
-	-	-	-
ru	ruo	ru	ru
-	-	o	-
at	at	at	at
-	-	-	-

amir

.....

a

.....

re

.....

o

.....

u

.....

o

.....

e

.....

i

.....

mir

.....

a

.....

re

.....

o

.....

u

.....

o

.....

e

.....

u

.....

smrtvy	a t	nie	t m
-	-	-	-
je	-	není	-
-	-	-	-
artvy	n	říčet	n m
-	-	-	-
-	n	-	n m
-	-	-	-
žehornivá	a t	nie	t m
-	-	-	-
je	-	uznání	-
-	-	-	-
setka	n	vidět	n m
-	-	-	-
-	n	-	n m
-	-	-	-
artvy	na t	takeva	t m
-	-	-	-
je	-	-	-
-	-	-	-
jedis	n	tas	n m
-	-	-	-
-	n	-	n m
-	-	-	-
žehornivá	a t	tas	t m
-	-	-	-
je	-	-	-
-	-	-	-
marya	n	tas	n m
-	-	-	-
-	n	-	n m
-	-	-	-

to velika	sto tak oliny	tokova tsa	to kse jate vj
-	-	-	-
velika	ostoliny	ostolna	ostolev,
-	-	-	-
elika	oeliny	oelna	oelovj
-	-	-	-
iré	ilny	itna	evj
-	-	-	-
salka noc	salka ož	tsa a tsa	psolova olij
-	-	-	-
nikonoc	nikoúž	nikolna	oebij
-	-	-	-
tkanač	tkoúž	tkalna	oijj
-	-	-	-
snoc	enž	etna	ijj
-	-	-	-
zelenis tšed	ž nena	nic neni videt	nda je vas
-	-	-	-
seničnec	šnená	šenividet	evvas
-	-	-	-
esned	esná	elie	levás
-	-	-	-
esnac	esná	is	es
-	-	-	-
to čite čerj	tu čila svour	nic nena?	žaičpjev
-	-	-	-
čídenj	čičerj	čičerij	čičpjev
-	-	-	-
ídenj	ičerj	čičerij	čičie
-	-	-	-
čičerj	čičerj	čičerij	ie
-	-	-	-

kde jsi jen jeuno	z té tamté noci a co zbylo tad,	-	-
-	-	-	-
sieniedno	éamténoci	aojotau,	-
-	-	-	-
iedno	amtéoci	joagy	nanunu
-	-	-	-
eo	oci	oagy	nuna
-	-	-	-
hviezdo sirko	té rozmlančlené auy v tenisté noci	-	-
-	-	-	-
ieoíko	éoačiené	életénoci	-
-	-	-	-
eoio	ačene	etéoci	na miste
-	-	-	-
io	ene	éoci	slunc
-	-	-	-
ze záplavy sviatel	glórianoci	oci z celé tamté slav,-	-
-	-	-	-
eáysvietel	óianoci	éamtélavy	-
-	-	-	-
yvietel	iaoci	amtéavy	unuhunu
-	-	-	-
éte	oci	mtéavy	hunru
-	-	-	-
zpěvú poslú	plápolajícíř	avy té tamté noci	-
-	-	-	-
ieúoú	oaacíř	avy té tamté noci	-
-	-	-	-
úoúř	oaícíř	amtéoci	leoka
-	-	-	-
oúř	ícíř	oci	-
-	-	-	-

locks	o l t s	o l t s	t s
-	-	-	-
-	o l t s	o l t s	o l t s
-	-	-	-
o l t s	o l t s	o l t s	o l t s
-	-	-	-
-	o l t s	o l t s	o l t s
-	-	-	-
t s	o l t s	o l t s	t s
-	-	-	-
-	o l t s	o l t s	o l t s
-	-	-	-
o l t s	-	o l t s	o l t s
-	-	-	-
-	o l t s	o l t s	o l t s
-	-	-	-
t s	o l t s	o l t s	t s
-	-	o l t s	-
-	o l t s	o l t s	o l t s
-	-	o l t s	-
o l t s	o l t s	o l t s	o l t s
-	-	o l t s	-
-	o l t s	o l t s	o l t s
-	-	o l t s	-
o l t s	o l t s	o l t s	o l t s
-	-	-	-
-	o l t s	o l t s	o l t s
-	-	-	-
o l t s	o l t s	o l t s	o l t s
-	-	-	-
-	o l t s	o l t s	o l t s
-	-	-	-

laková	nakterate	a	nansete
-	-	-	nansete
tas	tas	ay	akvate
-	-	-	zenent
románstul	nakterate	see	-
-	-	-	-
tas	tas	den	-
-	-	-	-
tas	nó „chrvilas	krok	ronem
a	-	-	skveta
tas	no	za	vekem
-	-	-	no ₁ , sa
penfbiveji	sevsiauzje	krok	-
-	-	-	-
sa	únel.	kon	-
-	-	-	-
takoveu	jakobsten	zadigot,	há
-	-	-	ta
tas	kamen	ted	lakova
-	-	-	tas
nasobnouu	preklopited	seste	-
-	-	-	-
tas	svet	pujem	-
-	-	-	-
nevidcia	osca	n	takovej
-	osca	-	-
noe	bicca	kon	tbody.
-	teda	-	-
prismnuji	bloujem	tovsastno	delovak
-	-	-	-
kamen	ay	kon	-
-	-	-	-

člověk	jméno	žák	učitel
-	řá	-	-
-	člověk	žák	-
-	člověk	-	-
člověk	-	učitel	řá
-	-	-	-
-	-	učitel	-
-	-	-	-
člověk	učitel	řá	učitel
-	řá	-	-
-	učitel	řá	-
-	řá	-	-
člověk	-	učitel	řá
-	-	-	-
-	-	učitel	-
-	-	-	-
člověk	řá	učitel	řá
-	řá	-	-
-	člověk	žák	-
-	člověk	-	-
člověk	-	učitel	řá
-	-	-	-
-	-	učitel	-
-	-	-	-
člověk	řá	řá	řá
-	řá	-	-
-	člověk	řá	-
-	řá	-	-
člověk	-	řá	řá
-	-	-	-
-	-	řá	-
-	-	-	-

hobit svätic	vitej	slunce	žijiši
-	vitej	ty	svietic
ak som svätic	vita	chlebo	otec pred
-	meté	vsech	nami
svetlo	slunce	živych	-
svetlo	slunce	ty	-
svietlo	sluč	vino	-
svetlo	ence	vsech	-
svetlo	zira	arvych	žijiši
vuolá	meté	ty	otec
svietic	vziva	slunce	k otci pred
zpíva	meté	vsech	nami
svetlo	slunce	slunci	-
svetlo	slunce	ty	-
svietlože	slunzeto	arce	-
svetla	slunce	vsech	-
svietici	zpíva	aroci	žijiši
ryba	meti	ty	-
svietici	ovšili	svietic	živoťe
véta	meté	vsech	-
svete	slunce	chlebo	života
svete	slunce	vsech	-
svietese	sluč	vino	života
svetla	ance	vsech	-
živi	zpívej	živote	živych
-	žákej	vsech	-
tá	žákej	zachrance	-
-	memu	vsech	-
slunce	slunce	arjate	-
-	slunce	-	-
-	sluncety	vsech	-
-	slunce	-	-

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

In the second section, the author outlines the various methods used to collect and analyze the data. This includes both primary and secondary data collection techniques. The primary data was gathered through direct observation and interviews, while secondary data was obtained from existing reports and databases.

The third section details the statistical analysis performed on the collected data. This involves the use of descriptive statistics to summarize the data and inferential statistics to test hypotheses. The results of these analyses are presented in a clear and concise manner, highlighting the key findings of the study.

Finally, the document concludes with a summary of the findings and their implications. It discusses the limitations of the study and suggests areas for future research. The author expresses confidence in the reliability of the data and the validity of the conclusions drawn from the analysis.

vojníř v o k o l e k

O S O B Y

osoba	črtná osoba
-	je
-	malir a matorak
-	ve
pocma	třetí osoba
-	je
-	malir bohatýr
-	ciotto
věnováno	vysvoboditel
ubohým	panny malby
těm tak ubohým	z hieratického
manželům	zakletí a
chuděrci paní	čtvrtá osoba
Lidské Důstojnosti	je
a chuděrcovi panu	Břich správce svatby
Dyalegoví	■
osoby	pátá osoba je
-	biskup Vrána
-	z Kolonace
-	a
v Osobách	šestá osoba je
-	doktor Chvoštek
-	poradce biskupa
-	■
první je	sedmá osoba je
ten který je	doktor Jurák
Prvníposlední	dominikán
mezi námi	administrátor
chvalme chvalme	z Kneždubu
chvalme ho a	na
nepřestávej	Slovácku
me ho chvalit	■

osmá osoba je
Pavel Hyvner
administrátorek
ve

Verovicích

u

Štamberka

a

devátá osoba
je jeden mi
zernej ne_r

■

desátá osoba

je Franz Kafka

bávník prorok

a

jedenactá osoba
je ta chuděrka
Lidské sástejnost

■

dvánáctá osoba

je ten chuděrka

Lidský dialog

■

poslední je
Tenktery je
posledníprvní
mezi námi

chvalme chvalme

chvalme ho a

nepřestávej

me ho chvalit

a jeste místa
vaude kde se
osoby v osobach
objevují

v Galilejské Káni

v Raicestjane

na svatbe a

pak

v Galilejské Káni
v Pacove
na svatbe v Santa
Marie

dell'Arena

viva

il Ciotto a

pak

v Galilejské Káni
v těch Verovicích
na svatbe a
pak

v Galilejské Káni

v tom knežcubu

na svatbě a

pak

v holozúci na
biskupství
na oběd a
pak

v Kafkove fraze na

periferii

před popravou a

pak.

na začátku byl
nejaký spor
biskupa s doktorem
Jurákem z Kneždubu
pak Jurák vyzval
malíře Vě
aby vymaloval
kostel v Kneždubu

a protože asi
už věděl že
biskup malbu
zakáže
biskupovi nic
neoznámil
malíř kostel
vymaloval

ale teďka
ta rotyka
nosí tečka
ten rambajs
biskup se rozlít
rozkazal malbu
strhnout a zabít
ale po zákroku

dominikánů
z Jablonného
pod Jestědem se
to nestalo
atak espoň
Jurák vyhnal
Jurák umřel
a po letech

farář z Verovic
vyzval malíře
aby vymaloval
v mariánském
kostele svatbu
v osmileté kání
eprotže přibeh
s Jurákem znal

opatrně poslal
malířův návrh
poruši biskupa
doktoru Chvoštkoví
aby šel s návrhem
k biskupovi
atak šel Chvoštek
k biskupovi
adaaktor Chvoštek
verovickému
administrátorovi
píše

Velceudstojny Otce
bylo před poled
(ale sijseli jome
neřikajte
nikomu Otce
neboť jeden
je vas Otec
ten na nebi)
atak teda bylo
před polednem
a nejeudstojnejši
otec biskup.

ale porval na
oběd stak
při té příležitosti
jsem mu ukázal

malířův návrh
(huhň)
podíval se
(hň)

ukázal na břich
píjaka vlna
(giottověká figura
správce svatby)

a kategoricky
návrh odmít
a protože nej
důstojnější

Otec biskup má
poslední slovo
návrh padl
(smen)

a tonieto psaní
administrátorek
poslal malíři a
malíř doktoru

Chvoštkovi píše
velelele dást
prásk
někdo někde

prásk
nul dveřma
slišel ste tor
aniže ne

ale já
tady je
velelele
důstojný

kdýž totiž takovi
administrátorek
je veled-tajný
pak je důstojný

vas důstojněji
oslovit a
tak proto to
velelele

tak proto to
oslovení
oslavení
oslazení

sebeoslovování
je celé osla
oslovování
trunýho stupně

návrh třetino je
velelele
sesesele
a

čtvrtýho je
velelele
sesesele
nebotele

a
pátý stupeň je
velelele
sesesele

nebotele
atekdále

šestej stupeň

velchele
mesesela
nebotele
atekatak

jako v pohádce
jako v ty slavný
Arbenovi nebo
Boženy pohádce

nadejma se to
jako ten širokej
nadejma se ta
slovní obezita

(skladání s vele
je velmi živé
záda se uvádí jen
ve výběru)

atečka to
rotyka
nostačka ten
rambajs

teď ten prastarej
helehole
mesetenhlehole
helojestěr

z konzervi chročta
ty tam vzadu
hoj nevysirkuj
ten svůj břuch

no celkem vzato
podobá se to
citoslovcí

volevole

takže druhý
vyšší stupeň je
volevole
velevole

třetí stupeň je
volevole
velevole

helevole

a
čtvrtý stupeň je
volevole

velevole
helevole
natosele

pátý stupeň je
volevole
velevole
helevole

natosele
nebotele

šestý stupeň

volevole
velevole
helevole
natosele

neoctele

dopr

stop

vele

Věšé

občenski

pruka

ne do kos

tele chodím

a co tam ališim?

katolickej tisk čtu

a co ta tam čtu?

něco vo nákim

džalogovi

něco jako vo lidákim

důstojníkovi

do kostela chodím

nikoho sem nezabil

ale tosunle něně

narozumím

do kostela chodím

nikoho sem nevokrad

řekněte ale

tomu mazalovi

děťovi ať

nevistikuje

perád ten svůj břuch

atak teda

do kostela nemou

duši že chodím

nikoho sem nemou

těžce navodđái

řekněte ale

velehele

nejděle

šitejsímu

že nejsem strovo

hákej misernej

amerjckej negr

před kterým se

přibouchámou dveře

když chce volecupit

velebit a chvalit

Hospodínz

do kostela vášně

ešte chodím

ale nikoho sem

ešte nepodřiz

řekněte ale

velehele

velečule

žitym že

v naší soci

republice

je zarezvotnictví

na světoví špičce

aže taková

špička v káni

rázem spiáchně

ždou nenavist

ato je nemou

duši zázrak

ato je voprov

dickej zázrak

steď malíř
admini
stratorokovi
píše

to co se stalo
predtím znáte
atak teda
pokračuju

stalo se něco
nestvárnhó
Juraka vinnal
Jurák uzřel

steď se stalo něco
nestvárnějšího
trebaže vábec ne
tragickího

biskup přenes
svou nenávist
k Jurákoví na ma
líře atak

po třicetiletý
práci po kostelech
poznal biskup
malíře ke všem

certům jako
jako psa řek kařka
no ztoho člověk
nemá zrovna

nákou radost
ztoho člověk
ma zvištní radost
atakteda

celej ten příběh
příběh proces
nakonec prožil ve
skoro jako ka

bezprostředně
před popravou
citujeme

kde je ten soudce
kterého jsem
nikdy neviděl
a kde je ten soud
ke kterému jsem
se nikdy nedostal
jako psa a
bylo to
jako by ho ten stud
měl přežít
konec citátu

toľik ka
aco veř
po duchovní
popravě
provedene
biskupem
nezůstalo
nic

nežli ten
stud
ze biskupa
atakř

atak chvalite
chvalite Pana
sto proto
žeje tady

chvalme chvalme
chvalme hōa
nepres tavej
meno chvalit
chvalite chvalite
chvalite Pana
sto zato
žeete tady

chvalme chvalme
chvalme hōa
nepres tavej
nemu sloužit
chvalite chvalite
chvalite Pana
sto proto
ževas živi

chvalme chvalme
chvalme hōa
nepres tavej
meno chvalit
chvalite chvalite
chvalite Pana
sto zato
žeete živi

chvalme chvalme
chvalme hōa
nepres tavej
nemu sloužit

chvalite chvalite
chvalite Pana
sto proto
ževas krišf

chvalme chvalme
chvalme hōa
nepres tavej
meno chvalit
chvalite chvalite
chvalite Pana
sto proto
ževas vzkriši

chvalme chvalme
chvalme hōa
nepres tavej
nemu sloužit
chvalite chvalite
chvalite Pana
navšecky sviti
milost jeho

chvalme chvalme
chvalme hōa
nepres tavej
meno chvalit
atak chvalite
hošpo dias
bezkonce trva
milost jeho

atak chvalme
hošpo dia
nepres tavej
nemu sloužit

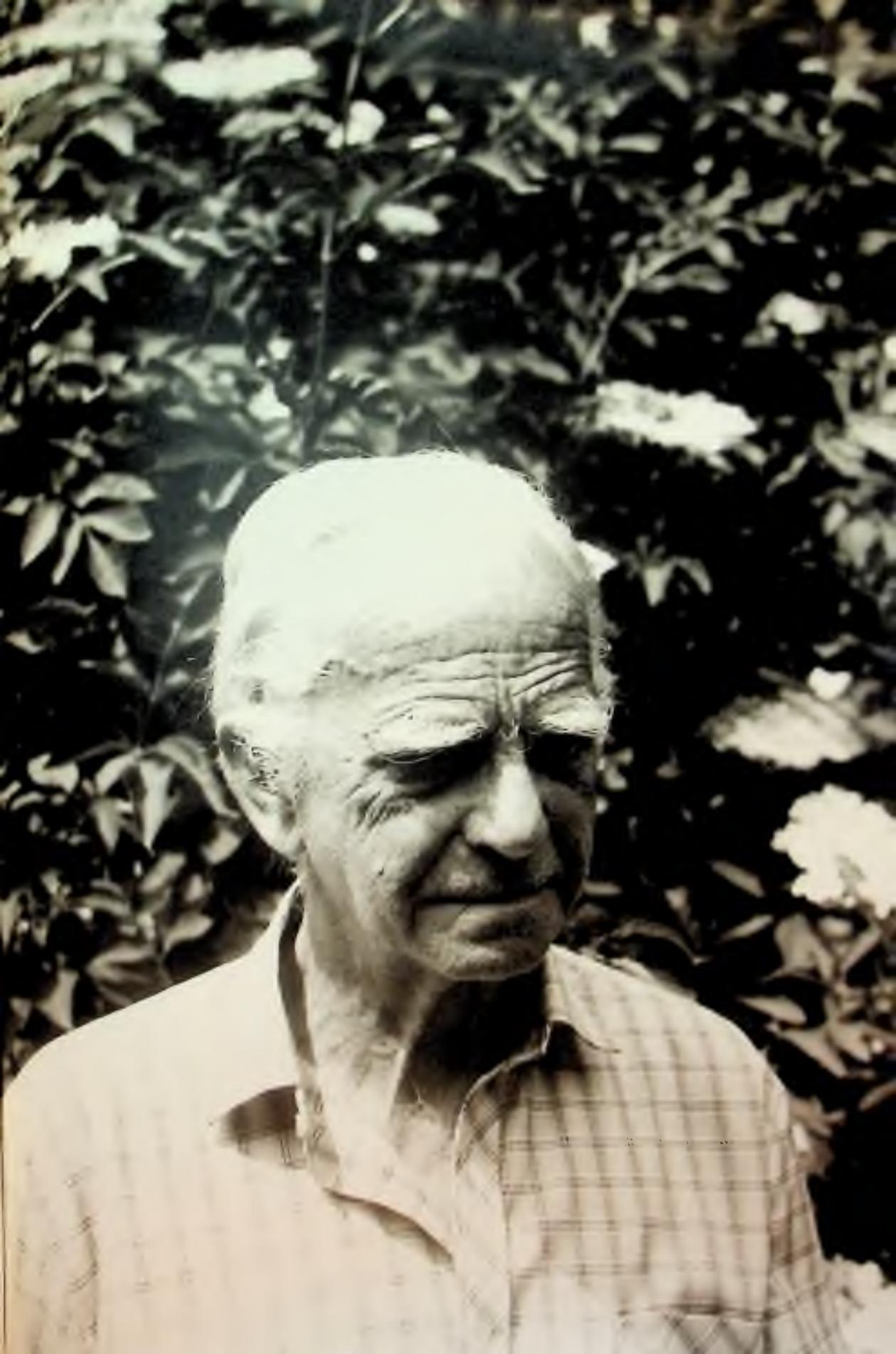

Vladimír VOKUŠEK

nar. 1. 1. 1913 v Pardubicích

žije v Dečíně

Bibliografie

Tisk:

Foutní píseň k dobruše lotru /Lis tři bratři 1938/

Polikrát obětovaná /Lis tři bratři 1939/

První blahoslavenství /esej, Lis tři bratři 1940/

Žiněné roucho /Melantrich 1940/

hřec na dlažbě /Styblo, knižnice Lyrů 1949/

Cesta k polevní /Melantrich 1947/

Vyprodaný čas /Vyschred 1949/

mezi rybou a ptákem /ml. fronta 1967/

Cesta k polevní /ČS 1971, výbor ze Žiněného roucha,

Cesty k polevní a ze sbírky řícný a tomy,
která měla vyjít u Vilímku 1941, propadla
však celá cenzure./

Atlantis /Polygrafie Praha ve 120 výt. 1972, sekkr.tisk/

Září /1979, pí. J.C./

S a m i s d a t :

Úncr /Poema o 4 zpěvech 1948-49/

Nekvies ze Jana Masaryka /1949/

Kasper Hauser /1950/

Absurdance /přes z let 1948-1956, ve 4 knihách/

Tak pravil Švejk /román ve stylu Absurdand 1957-60/

házení z vody /1973/

Kříž a Křížlo /1974/

Kukačka a Kyvadlo /básně v próze 1975/

Exodus /1976/

Jak ůlcuhc /1976, 3 básně jako př. m. 1./

Monology do telefonu /1999, 2. vyd. 1977/

Ke komu mluví dnes /1978/

Dětství /Větr a drak - Studánko, deň vody, 1979/

Nic isacet /Únor - Rekviem ze Jane Mesarička - Rasper Hauer/

Bílé místo /1980/

Mezi ohněm a vodou /1983/

Malá drama:

Král Klaudius /1967/

Scokratova poslední noc /1968/

Vyklizení divadla /1970/

Sceně:

Obhajoba básníka /1999/

Oidipovské variace /1970/

Slépě naděje /1973/

Obrázkové dějiny /1975/

Vladimír VOKOLAK

Kříž a křížlo

(vybor)

Hvězdné domino

Teprve teď když se chasí tma
a večernice rozenrává hvězdné domino
teprve teď vidíš s čím hrál jsem ve dne naslepo -
ale nečíslné body nečíslná oči nebeských známení
vedly mě jako matky vedou za ruku své děti
každým krokem sklonem chůze i písma
přisunují vhodné číslo a živly
z nichž jsem složen spočítan
součet vesmírného těla do hry smysla dan

Teprve teď vidíš když je tma
a hvězdy hrají domino s týma očima
číselné řady se seskupují v řády

nahodý v ústý

a způsobují tu závrat ve stejných závitech jako mozku
jimiž se v zablescích prospekává k světlu pozemsky nad
a zprvu nemá posuncina artikuluje slyšet slykavak
jimiž se tými ústy prospekává smrt k slovu života
horkeam jako čech na hrtech svých plíc
na hrtech téhož oně kterým horla dychem zpívám
o zázraku že jsem
se souhlasem nebe a země narezený
přisouveje svůj letopočet k dějinám muže a ženy
dvěma očima však navíc do hry světla dan

U m i o u v a

Včera jste sám, teď z boju na bok se nakloní
zabedněná laď kterou si podávají při stánování
z ramene na rameno rozvodněná řeka řece
někdo však třeba tam, kde byly dříve přece
teď už jen prázdné slovo, škvíra mezi rty
strachem se potvrzuje, šepťá do tlať ůsi tu ty a ty

Ušetřte, šeme, šame...

Všichni jsou zde, snad bušení vlastního srdce je křese
anebo někdo navíc s nimi je a oni o něm nevědí!
Včera ještě rozvětvené kování, ková, šelaci
do jádra ngni vmačknete, stlačeno do semene
kde jen stěží rozpozíná se na láný rozvinené
hlavu sevřenou v dlaních jako praskající křise
co kůby přenos žní v pšeničném zrnu zkus
s on sám už zbytek není ve vzpomínkách proání
zahleděný do zeměvize na obraz již nepřenositý

Rukou si knete tvář, jako by chtel z ní vyjmout
panovky, pole, šacilí, podobu země, z níž byl vzbt
a když se krácke zadívá do vystrašených očí ženy
celý sám, značkaný do klíčových dírek, je v nich usměřný
někdo však nepřestává tlouci tam, kudy do nového domova
se všemi vjstěnovaleci vyjit má, vždy dva a dva
nezrušitelná zalouva mezi mořem a zemí, rýbou a ptákem
která se do šíře ještě včera rozvínovala před jeho zraken
červankovou iniciací šelák zočíná každeno dne nový postavec
v něm znovu a znovu se potvrzovalo i ta nejnepatrnější věc
v každém obrázku zvlášť, motýlím křídle stejně jako v kameni
v každé žilce, vrásce, letoroštu rukopis jednotlivého stvoření
kterému hospodín vedl ruku k podpisu jeho i svého jména

obrazkovým písmem sepsaná, zlatou i stříbrnou pečeti zapečetěná
též všechny velké hvězdy, zavěsily své pečeti
nyní svinutá do dřevěného pouzdra, do archu Noemov, paneti
nezapomíná na svůj slib, na slovo které nepomijí
a Noe si ji odřikává jako nekonečnou litanii
na zvolání se ozyvají sbora rodin, rod, čeledí
a nikde prázdná pauza, nikde ticho bez odpovědi

Bratru Vlastimilovi

všichni na zemi i na nebi je vázáno
každý díl vzájemné smlouvy o sílu
drží země slovo, říká ano ano
dílně země a dílně vody
strádají se na směně ročních období
v každém kmeni, stvořiu a čově
mají svou záviž a pracují na směně
květu a plodu, dechu a duše
ani strom zavázany svými kořeny
i když na podzim pouští za listem list
ani holý strom nerozvěže v zíně svůj slib
a do posledního lístečku zase spíní
co od něho očekává jaro, jaro
ani pták, který nhází v jeho korunu
ani pták není volný, jak by se zdálo
nerozvězaje svými křídly slovo, kterým

Je ryba zavázána k ploutvi

nelítá tu cokoliv rozvázeno ve vzduchu

mezi rybou a ptákem a . . .

třemi tisíci tečkami Geisich možnosti
ani hvězdy nejsou konečně vytečkovaným
vesmírem, který můžeme libovůlně spojit, rozpojit
jako to děláme s literkami svého písma
rozmotáváme a sázíme každodenní noviny
ale slovo kupodivu stojí v slove
ani by nejsem cokoliv rozvázeno mezi nebem a zemí
převazolezci po pupecní šňůře přírody

mezi opicí a člověkem

p o nebo zase p ř e d letočtím nově trý
ani by nejsem cokoliv postmortalního či přednarozeného
i když se nám zdá, že jsme se měli narodit
o sto let později nebo o sto let dříve

nebo se vůbec nenarodit, nevzrostit bezděčně
nešťastně vyrostá na nepřátelském území
nevinně osud, ale více o svém osurčení
do beznadějně boje a doživutného zajetí
jako soufinko borovice, které žijí

ve skulině skály

ne tady, ne v této skulině, ne ne
ale borovice roste a říká ano ano
zatím kořeny do skály a vztyčí své slovo
a neruší, že je to krivá slovo, krivá řeč
a nechytí se dozadu nebo dopředu, je jiné řeči
přičiní jsme obejmout svůj národní kámen
do posledního písmene vyryt své jméno
a předsly, jména a vztyčit kriz
který láme smrt a osurčení
jako strom na skále
láme skálu, láme své vězení
a omezen a vodou se podílí na směně látky a tvaru
na vzájemné výměně vzájemně vázaných duřů

B r e t r u V o j a k í r o v i

v každé práci

prázdné a stesk po pravé práci

v každém povolání ožývá se odvolání

proto někdy chodíme jako tělo bez duše

kteřá sem byla poslána na prázdniny

na hranici do pohraničí aby se naučila řeči

ale v každém slově prázdné a stesk po mateřské řeči

v každém domě

i když nás domnitě rádi zvou

a obklopeni ho otevřou jak rodinné album

důvěrně nás seznamují se všemi příbuznými

a podle pečlivosti na určené místo zatanou

jakobychoť odjakživa byli mezi nimi

v každém domě máme jen okna kudy vyhlížíme

příhodný okamžik kdy se zvedneme a musíme zas jít

žádoucí hodinu

nemáplnime zcela svou přítomností

abychom byli zajedno se zvejsim časem

a mohli se v jiném počtu hlásit z d e !

někdo nás vždycky chytí na zavolání se nezvo

a pak se omíždíme po jiné práci po jiném povolání

ale to zas jen zaskakujeme ze toho kdo chytí

v bezčasné noci však se ožývá v tichu se rozlíná

prázdné o stesk duše ktere sem byla poslána na ozvěna

nikde stáby

kteřé by nás uzavřely ozvěnu odhladily

abychom slyšeli jen sebe jako to dělají děti

když si dlaněmi zacpávají uši při hodině křevy

aby slyšeli jenom svůj hlas - a je to hluchý hlas

Byli jsme posláni do stejného sboru obecnou to poznali
o vrátili se s plným niasem dvojnásobem poznání
i když výšky a hloubky v našem provedení nešli

nevedí!

Taková píseň se mi líbí, rekne sám a zatiesta
Takové Gloria sni snadle neumejí zazpívat
nedostale se jim té slávy, abych je poslal na vjenu
takto zpívá můj syn na počest mému jménu
raduje se i píseň raduje se píseň nebe i země
chvalyhodně bylo to odlovení ode mne ke mne
obohatilo vás o prázdniny a nebyl to prázdný čas
píseň života obohátilo o druhý hlas

Chvála hvězd je také chvála noci
a mnohokrát přetržená mnohokrát neuvazana nit
je také chvála jenny
a všechno to božství do bílého plátna
napjatého v bubínku tohoto slunce
spojí vypíchané oči v nové vidání
na svatebním ubrusu vyšívácky
a ve všech štýtech cípech světových stran
objevíme její
z bolesti i radosti propletený monogram

Co jsme na rubu noci četli jako k
kterým si Morava přivlastňuje
každý kousek pozemské vjavy
obráť se na líc ve dvoji *
vita et vita

dvojíno života znamená zářivě

2 a 7 i

I

Den ode dne přehvější
stopa za tryskovým letadlem létá
ještě jednou se rozzáří než v níže rozplyne
a shozené letáčky před chvílí ještě zelené
změní barvu i obsah zdelení

Den ode dne osudovější
patina stereotypické bronzu
z rozvětvené dynastie Javorů zuba Topala
ještě jednou okouzlí oči osiňující iluzí
nežli se sesype v bronzu žluté rzi
Kronky věci vyžadují nyní jemnější
hra saješů pro uchopení čistého symbolu

a den ode dne průzračnější
svět jako by proti světlu pozdvihoval
křišťálovou šiši moudrý znatek vína
a očima ochutnával jeho rubínový trpyt
dřív než je tuče clouhými doušky pít

II

ještě jeden zářivý den a jablone
sleží své dary do přicmžtaných košů
s očima vzhůru jako na meditacích
pohledem ochutnáváme budoucí vánoce
a ta tam je trpkost která kriví ústa
když předčasné se zahrývají o s oskřivostí
stejně předčasnou pak vyplivují sousta

tak krásná na pondělí když je čas a čím
později slečná vidění i ústa overi si
a oba smysly v jedno svědectví se smíjí

Jsmo si tak blízko jen ruku vztaahnout
k větvi která se k nám sama sklání
a naječnou srůce sevře strach
z blízkosti už už proměně v dotek
Jestě chvíli nemít: Jestě chvíli tancit
se vztážeme rukama prastarou pantomimu
o ztraceném a znovu nalezaném ráji
který se v jaoru granátoveno jablka teji

Jestě jedna zářivá noc a andělé
po žebříku Jekubově znesou nebada
a každý o vanečích rozkrojí svůj plod
v neaž zase objeví hvězdu svého dětství
a co se zdálo v neodhledné výši
kde jsme přistavovali sny o nešťastných příčích
po čem jsme vztahovali ruce nešťastných pokolení
záručně zřelo na stopkách našich zraků

III

Machne zily kouzelník a hudba z tanečnické opada
do přezdné ruce rozpráhně zakletá zahrada
a vezme-li co vítr de náruče - zlocí
Ty dva se rozesij, vítr a strony
mezi nimi chleba jak by se nikdy nezhnely
lnaly si nelhaly a přece odpustí si
a v jeden tanec zase líbezně se smíjí
až nová hudba tanečnický znehil

Ale broskev semne už touhou po návratu

Vrátí se vítr milostného násení
na místě tanečnice najde pouhou psu
a bude-li jí věrný v pomník zkamení
Bude-li vítr věrný? Sama v ohni zatenci si
se svatebním závojem až se spoju sbírá
a v hrstku jiskřivého popela se promění

IV

Rozplamení se duše odumřelého dríví
a celý život stromu od jiskřičky semene
ještě jednou vyslechno. obzannout své místo navždy
ztraceno

Vzdouch se nešťáci dýbat omřivému rástu
ale opět se vrací piny plápolajících stů
v kterých se tetelí poslední slovo cítě
až už vyřčeno a nahle proměněno v ojn.

Kad' ním se ještě sklání stárnoucí básník
zakrýváje si nevou stránkou svých zanik
hrot pera nahore se knita na hrotu
plamene vesped který hrozí vyslechnout
v osvecozující jasnozřivé slovo
a zes je písmo zkroati v nečitatejný kour
Jaký smysl vkládá v papírovou masku
kterou chce adusit svou vazeň a jen jí živí
list ze listem přikládá a vráí popel na popel

Co živíš a šířás jeden a tyž omíř
Od jiskřičky semínka na zánone
vzdoutnější stvol, letalček
a každý jiným dymem začne vědci
a roje bzudících jisker tenož omě
roznedou požár milostného leta na celou zem
Ach ještě jednou horat horat - snoret v nem!

Vladimír Vokolák

JAK DLOUBO

1977

J a k d l o u h o

Jak dlouho to trvá než se člověk vzdá
než vystřídá bílou hlavu s náhle zpozoruje
že už je hluboko za
a nikde už o něm nemá zájem
do zajetí ho nezajímá
ještě večer v přední linii s čes
hluboko za prolomenou frontou
a jak dlouho to trvá než opožděná smrt
ze tříškovy letadla mu rozezná data

Jak dlouho to trvá než ho utluče
tlukot sklíčeného srdce
v tom beznadějném obklícení
stále narůstajícími čerstvými přísunem masa
které se protlačí do mozku a potom
prošpikovaný spící, každou myšlenkou
mrazuje srdce za tučnou ošmetu

Jak dlouho trvá ten oddech ze hranice
kde se mluví docela jinou řečí
a ty ses jí měl učit aby rozumel karti
vždyť jsi vedel že k tomu jednomu dojde
a měl jsi dost času aby k ní chodil na hodiny
slyš jichovo vyání

a pochopil pár slov z řeči
o které říkají že je mrtvým jazykem
a když přijde konverzují tím svým živým
zapomínají že jsi jen o přežití
nikdy dost věrný nikdy dost živý
aby v něm jazyk neobjevil o kolen
,avocni mesterstiny

Jak dlouho trvá ten zápas
mezi tučnou a hubou v pohnutém psueti

než budeš uveden do jai byi na svete
kost dleho nay ces kol
a prijel na zbytek života svou celu

Savobozeni nedekej? Ono kterym se divas ven
je totez oko kterym se diva do tve celj, kon
dvele rudy si myslis ze bys mohl vyjit
slouzi druhe strane a zane se pokousis
premluvit je na svou stranu
sam jako herec v monologu
jenoz te u to mohl hra
zed pred kterou stojis
nepromluvis sby se zavinis jako ty, on
co dalsiho dejstvi nde diti plicou
ale muz nezspicec nikdy

Co znamená

Co znamená ta každodenní cesta

tam a nazpátek
do školy ze školy do práce z práce
do schodů ze schodů do zdiže ze zdiže
mezi tím několik hodin silného beztláče
rukou bez tlesků hlavy bez úkolů
tváře bez masek a města bez ulic

Co znamená to pořád dokola

z krámu do krámu z fronty do fronty
pořád kolem toho zradila prádla
kolem popelů z kamen kolem práchu z ulice
kolem utřezných knoflíků kolem díry v punčose
kolem dětí a dětí kolem nás
muž kolem ženy a žena kolem muže
kola se protínají protínají
jeden druhému sází jeho část a čas
matku jako vždy si zabírají celou pro sebe
hlava jde z toho kolem když si pomyslíme
jaký to má smysl a je-li vůbec někde střed
toto kroužení
kde bychom mohli posejdit a nechat svět jít kolem

Co znamená ten každodenní colouk

kteřý nás táhne do

zaměstnání a už se

(každým krokem očicháváme do penze)
a nikdo ještě nepřekročil tuhle předložku
kteřá se nepojí s naší existencí
naopak jí rozpojuje a nekonec se je
zešla sama jako nepřekročitelná propast
a nad ní v rozčileném bouři krouží
co neoplo nikdy pronikne a co nás opouští

Co znamená to nepřesné kroužení času

kolem rise mají které jim uzavírá město
nejším zúženým letopočtem s koncem světa
a oni opouštějí své domy, paláce chrámy
aby prostřed džungle začali s letopočtem

nové éry

stavět přesně totéž co prave opustili
takže nikdy neprolomili kruh
ze staré rise do nové kolem tohož středu
opisují svoje dějiny, dějiny, marného uniku
které se navzájem protínají protínají
jedny, druhý sbírají jejich část a čas
zatímco kružítka o dvou trestajících ramenech
jedním koncem zapodnate v srdci zavražděné obeti
druhým krouží kolem ní poloměr nascho položivota
polocarti

N o z n a m e n í

Práche tadyt ptáči se hned po příjezdu
ze staré říše kde okrápilo pár kapek
které hned spolykali práche a tady
sialat čerstvé zavinšon,

tady je voly dost a ochota svata
uprostred poručeno leto

prote se ptáči práche tadyt
Te už jace na cestě autobusen
sta si v človeku a jeho svete
miliarda lidí umira hladu

sie ne tady

autobus je přeplnen
plno tadyt si odváhači venkovane z mesta
protože zase v blate přemíchlen rozkošivich
ani ten sibej onieba není tvrdi otýra otýra
a tuh prave sialit vystupuje

kluci se zastavce už ne znají
protem si na nich ukazují
koleho srazie poskakovano
stopka je schodcen pod keranami lip
otvirá a zase zavirá za sebou hrotovní vratka
odajka a hned zase zanjka se sebou kostelní dvere
aby nide z mrtvych se nevpilíli za nim
take spicim erasličkas na hroboch

neni co verit

konou předatírat kašenný spánek
nepozorovatelně vletět za nim
zapret zase pro sebe zavřeny strop
etery jsou kole máte puste
jak tomu bylo jak tomu zase je
na počátku nove nadeje

z buku lode ční tichá rozstelní
trasa ztraceného slova

je tu jen lesení na které vystupuje
čarami rozmnožuje barvami nasycuje
co tady není
ani ten blběj chleba
na periferii naší civilizace
hrabou se hladoví v hromadách odpadků
které se taky automaticky rozmnožují
navrsují hory konzerv hory nebetýčného blahob, tu
statistiky denne zaznamenávají vzrůstající vysku
životní úrovně nad mořem nezměrné bídy
obludná úmerna obludně se množičino

odpadu tohoto sveta

místo je pusté a hodina již minula
zástupy není kam propustit rozpustit
rozežrané plechovky se žerou rezavými zuby
na konci všeobecného odpadu který se přece nemůže
množit donekonečna

i když mají tuny život

konzervu ze železného plechu

sežere rez teprve kolem roku 2075

tohle proroctví čteme v 100 plus 1

dávno přetím se četlo z kazatelny

kterou však už rozežral červotoč

a z celé té nádhery tu zbyl jen Jakobův žeořík

po kterém vystupuje malíř na lesení

aby pokryl nebo spíše odkryl na stenách

tu holou prazanotu

aby rozmnožil spíše ten hlad

po chlebu a rybe

ale vtom už prodloužená ruka svaté konsistore

buší na dveře Máte povolení

Y F I Z K O U Š K Y

Měl bych už jít spat
sný na mě čekají
a možná že se rozedají
až,ž se uhně nemohly dočkat
ani v jednu ani ve dvě ani ve tři
hodiny po půlnoci
protože musím psát svůj text
své záři svůj únor svůj úrpen
zkoušky propadlé, prospěch nedostatečný

Měl bych už nebyť zde
neprodučevat svůj pobyt
na zapření
každá stěna mě zapírá
obrací se ke mně zdějí
jako bych tam nikdy nebyl nebyl nebyl
nepropadl se hantou v prázdno po sobě

Třikrát se otevřely
a nazavřely se znovu dvře
naprázdno je otevřel naprázdno přibouchl
vítr nic než vítr
Měl jsem projít
sný na mě čekaly
měl jsem na druhou stranu projít
třebas jen jako k stínům stín
protože teď - se teď na to dojet
telo nic než tělo
se sčtvá znatelným náznakem tváře
s jízvou hnanou úst

Měl jsem - kdysi, už měl dost
 odvážly dost tváře
měl jsem druhou zkoušku projít
a ne tak hanebně propadnout
a opakovat opakovat se k dějinám
 za text

psát co jsem neudělal
obracet duši v papír
každým písmenkem obracet slovo
na útěk od daného slova
tady v té básni na této stránce
na tomto papírovém bojisti
s papírovými vojačky
a jak mě klamali že se ženou kupředu:
sklonem písma vyražejí k útoku
na uočky vykřičníky!!
Měl jsem se obrátit proti nim
proti sklonu písma
kterým jsou psány moje vykřičené dějin, Od
Bílé hory k Bílým horám na permanentním útěku Od
porážky k porážce ne slovo za slovem
ale slovo Od
slova až do totálního omdlení
Měl jsem třetí zkouškou projít
čekali na mne na mé obracení
nedočkavě mě vyhlíželi (teď už jiste přijde)
ba šli mi naproti s muzikou a s korouhvemi
Jana Zehradnička
a všechno mi odpustili (do třetice všechno dobřeno
mi přáli)
jako otec odpustí marnotratnému synovi
když se vrací domů
když se vrací do Třetice všechno dobřeno
k otci dějinám snu
domů domů - Proč jsem se zastavil
v polou cesty a pak úprkem zpátky Od
duše do těla do břicha do ponlavi
jíst pít a plodit dozadu
propadlé potočky pohrobky z hrobu do hrobu
a potom celé noci psát Neaostatečný
jsem byl Ne - dost - statečný
jsem byl Ne dost
Ne

V a r i a c e n a O i d i p e

Otváří pootevřou oči
říká si: Je čas abych vyšel
vyklouzl s prvního úsvitem vjmetl se z noci
zehladiil za sebou opile stopy
Ale dveře jsou zamučený
na všechny západý slunce
jako by se už nikdy nemelo otevřít
a co se zde děje beze svědků se děje
nikdy to nevýjde na světlo
a když přece něco ihned se to skrýje
zaskočí jako stín za jiné věci
ze jiné slove za opačný výklad
opilec za strizlivého
vrh ze zavražděného zaskočí
s tváří se jako nevinná obět
docela nás obalamutí jakož i my
obalamutíme své nejoližší
jako bychom nikde nebyli
nezculožili ve snu se svou matkou
s nepločili své bratry a sestry
nezavržčili přecitá svého otce

nehrali řalesně s poznamenanými kartami
a neproneli něco z jejich řalesných značek
co poezie do umení do historie
do každé sítnce řalesně vřlozene
abychom pek shráblí bank
nestrádaný z drobných vkladů
(co jineno je historie nežli vklad
a sázka na poctivý práech hry)
abychom shráblí celou
tak těžce nestrádanou historií pro sebe
obratem ruky obratem slova obratem jména
řalesněno hraču ze výsoce kvalifikovaného
statníka věcco umelce básníka

a nikde skulinka

kudy by prohledalo strizivá oko
usvědčilo hráče z podvodné hry
a jejich cíí z falešných cíí
zasmušlých do slepých důlků
z nichž každý je tou skulinkou
kudy by mohlo promžiknout světlo
proto si říkám s prvním úsvitem
když slunce vyrazí skleněnou lunu
a z oněplé noci vtryskne proud
zpeněný krví a slizmi: je čas
abych i já učinil totéž
a potom i ta jedna skulinka
může být klíčovou dírkou ve dveřích
může je otevřít na všechny vyhledy slunce

Vladimír Vokolek

MEZI OHNĚM A VOJCU

Jsem tu jen zvláštní shodou mezi Ohněm a Vodou

na Zemi, třetí planete mezi devíti
ve sluneční rodině, kde jen to třetí dítě
zůstalo naživu mezi mrtvě narozenými
a vděčí za svůj život sblížení těch dvou
váude jinde na smrt zasnážených živlů
jenom zde si poculy ruce k smíru
v každém semínku životadárny stisk
potvrď se v květu, uzavírá se v plodu
utvrzuje se v obilném zrna pro nás vezdocejí onleb
v každém stvoření stisk daného slova
které ty dva daly te třetí
aby ji naplnily veškerým bohatstvím
každý tvor črží tvar, hmatatelný stisk
své hmotnosti, který ho svazuje
viditelnými i neviditelnými kořeny k Zemi
a nic není v rozumu, co by nebylo dříve ve smyslech
i n s e n s u , to je ta senzace
kterou pocítuje duše z plnosti těla
a tělo z nasartelné formy duše
jsem tu jen senzační shodou těch dvou
a jestli se dnes rozcházejí
ve vědě i v umění, je to falešný duch
který nás ochuzuje o plnost bytí
prst za prstem uvolňuje bytostrny stisk
v abstraktní malbě, v atonální hudbě, v atomové bombě
místo aby od východu do západu slunce otáčel
a skláněl hlavu údivem nad souhrou světla a světa
ve sklonu zemské osy - jsem tu jenom tím salonek
od rána do večera měli bychom se klanět
vzdávst chvalu a dik divotvorné Trojici
Ohně, který hoří a nespeluje
moře, které se s Ohněm v oblacích objímá
Vzduchu, který je dechem a duchem života
nejen našeho, to třeba člověku stále připomínat
aby se nestal falešným bohem na této planetě
nalezáme mezi ztracenými v propastné noci

z níž se každým dnem vynořuje a znovu sledává
znovu nalezá na své pouti ve slunečních stopách
v kruhu dne a noci, jara a zimy, bdění a spánku
v kruhu života-sarti, v naší život
neustále otevírá, co uzavírá sarti
nalezá a naplňuje, co ona ztrácí a vyprazdňuje
i když oba hrají in continuo jeden part
houslový klíč odemkná, co basový uzamyká
v harmonické souře těch dvou na té třetí
kroužící kolem slunce a stejný kruh
krouží nám v hlavě kolem vnitřního světla
a jenom tím do sebe se stáčejiím pohybem
otvíráme a uzavíráme své myšlenky, svou paměť
zkušenost a skutečnost a je to pořád Zem
stále se utvrzující, obnovující a oživující
náš úžes, senzaci in sensu et intellectu
podivuhodně manželství uzavřely
v tomto těle duše a duch
cokoli vnímáš a myslíš, uzavíráš
a naplňuješ pocitem rozkoše, že jsi
na této zemi, bytostně blízko mezi vzdálenými
dokud se nerozejdeš, nerozvedeš se svou duší
oči s vnitřním viděním, uši s vnitřním slýšením
a totam je soužití v pozemském ráji
a my vyhnaní synové Evy
otvíráme zčešené oči do svého vyhnanství
v propastné noci, která se rozvírá
i v našem nitru a my nejsme s to uzavřít
žádnou myšlenku, co je, co bude, bude-li vůbec
přiblížit věci zpátky k podobnosti Zeme
nic se už nepodobá, nic není nablízku
neárží při sobě, předmět a představou
vnitřní obraz s vnějším
ty dva se nenávratně rozcházejí
na holou abstrakci, holou evakuaci Zeme
na jinou planetu, která nikde není
z objetí Ohně a Vody zrozená
a my nikde nejsme na odstavu z pozemské vlasti

kterou jí nevládníme, protože ji nemilujem
ne cítíme to objetí, oba polné přizpůsobení
života k Zemi a Zemi k Životu
ztrácíme půdu pod koly na dálnici
pod křídly tryskových letadel ztrácíme zem
samí v uzavřeném, neobydleném vesmíru
zestříleli jsme ze své osamlosti, ztracenosti v něm
zatímco falešní bohové nás utěšují falešnou nadějí
že zachytíme spásný signál nikoho z planety nikde

Podobenství o marnotratném synu

člověku ztraceném a znovu nalezeném

je podobenstvím o každodenní cestě

kterou slunce ráno vychází, večer zapadá

a noční sklikou se vrací hledat svůj ztracený

a znovu naložený den

a v jeho stopách putujeme na zemi

stoupáme k polední, schylujeme se k večeru

noc co noc se ztrácíme, bloudíme v snách

a ráno po nejisté otázce kde to jsem

obhlédáváme se v zrcadle o věrejších odkozem

který nám přikazuje jít zas po své práci

Tak začínáme každodenním návratem svůj ztracený

a znovu nalezený den

Ale ten marnotratný syn hledá svůj sen

plíží se přesínou za hůlky ještě před úsvitem

kolem vysoké louky, kterou s bratrem už nepokosí

bez ohlednutí mají dům své nevěsty

s kterou se už neožení

přechází na tvrdou silnici a jeho uvolněný krok

klade stále reznější přízvuk na tu trojici ne

na stopu předtím nepřívzvučnou v jeho domově

jde, neví ještě kam, jde cestou necestou

za někým, kdo by se nepodobel tomu synu

za kterého tak samozřejmě ho doma mají

kdo by vyklouzl z toho podobenství

až přilís verného otci a jeho domu

krok za krokem se vysunuje z rodinného obrazu

do volného, ještě nezarámovaného prostoru

teď už i slunce vytrysklo a překotně v rose smačí

stětce svých paprsků, které i jeho oči rozmáčkaly

aby zachytily krajinu v tekoucím rozjitření

o jak ho opají, co plyne každým okemžikem jiné

co ho propouští a nesvívá steskem po domově

až sám se diví, jak s lenkým srácem očnází

a žůdná vzpomínka mu cestu nezatarasí

ale proč nepřidázi, proč mu nejde v ústřety
kdo ho ve snách vyvádí ven
Bude, nemilová si bude za tímto lesem
ale není tam, ještě tam není
stále se mu vzdaluje z cesty, po níž jde
je stále tou cestou nečestou a on stále snaží
a mluví sebest, a nečím nepřítomným
kdo mu všude odhaluje svou nepřítomnost
jako by se mu vysmíval, všude mu ukazuje
kým na každém místě, v každém zaměstnání není
neboť už prošel mnohými místem, mnohým zaměstnáním
až nakonec došel k tomu pasáku vepřu
za kterého si ne našel nikd v cizím státu
hlad po chlebu, jehož se mu nedostává
nikd po své samoty, kterého nemilová
a se kdž nikde není a on nikde neodešel
Tak končí evangelické působení
hrzavým steskem po domově a návratem k otcí

Ale čas jde dál
s porád není tím časem, za jakým jde
za jakým jednou ze své noci vjšel
pořád se nemiluje, spíše vyprazdňuje
pořád nemilová, spíše ztrací
pořád se nepřibližuje, spíše vzdaluje
duchem nepřítomný na cestě za tím budoucím
s kterým se na každém kroku roznází
není pořád tím, se kým vysunuje kupředu
krok a vzápětí ho zasunuje dozadu
do nenávratna, do ztracena
zrychluje svou chůzi, pochoduje
vojenským krokem, raz dva, raz dva
ale se vyhlíží před sebou dobovačným drakem
to přesunuje své vojska a zasobí ho za jeho zády
s mnohými ztracemi se prodlírá obklíčením

minulosti a budoucnosti s časovými přesuny,
které brání návratu vzadu i šiku vpředu
je ztracen, ale pořád bojuje
pořád postupuje, aspoň si to myslí
nepřítomný tím duchem, za kterým jde
a od něhož si slibuje konečné vítězství
a jde od porážky k porážce, , je i není zde
ustavičně překračuje sebe, brozdí, mrtví
vstávají za ním z mrtvých a obkličují ho
s roztoucí pomatčivostí, protože z čela vznikají
do toho i zanikají, vina stihá trest
ale čím je viněn, čím je viněn
ztracený a nikdy nenalezený čas

Rozjímání
v kostele Sv. Neděle

Jenom tady je to místo uvnitř
kam můžeme odstoupit a odpočinout si
od světa venku
který nás všude prostupuje
zabírá, okupuje, vyvlastňuje, odcizuje
jenom tady po šesti dnech nepřetržitě
provozu a sprovozu
ve vleku tramvají, aut, autobusů, podzemní dráhy
přestupujeme do zcela jiné komunikace
s Anděly a Archanděly, Patriarchy a Proroky
Apoštoly a Mučedníky
kdo sem vstupuje se znamením kříže
hned na prahu podává demisi, odstupuje
ze svého úřadu, z veřejné funkce, ze strany
ba ze všech světových stran
jejich úhly, které nás vsude svírají
tady se rozvírají, uvolňují své sevření
uvolňují míru, kterou jsme ve světě venku
ustavičně měření a poměřování jako u odvodu
a také jsme pořád odváděni od sebe a od rodiny
do jedné fronty, do boje za mír
jenom tady svičkáme tšňňovou uniformou
a jiným krokem, který vystupuje z řady
vstupujeme sem do zcela jiného řádu
a jiným jazykem než jakým se mluví venku
rozjímáme o prvních a posledních věcech člověka
je to vnitřní řeč, kterou s námi mluví Bůh
nepřeložená dosud do řeči tohoto světa
proto v něm není mír a pokoj
i když ustavičně tlachá o míru a pokoji
je to prázdná řeč, je to mrtvý jazyk
který jen tady v tom kostele ožívá
nunc et semper et in saecula saeculorum
svět venku pomine, ale slovo boží nepomine
mnohokrát pomínil, ale slovo, které drží Bůh

nepomíjí s pomíjejícími jazyky a říscmi
jejich místodržící nikdy nedodrželi slovo
špatně si je přeložili do své vládařské řeči
proto jsou pořád sesazováni ze svého místa
a třebaže je jejich nástupci stále obsazují
tady v tom kostele zůstává neobsazeno
tedy to místo si vyhradil Bůh pro sebe
sicut erat in principio a Bůh je stále na počátku
jako hrnčičí ommote s otáčí ve svém kruhu
kolem vnitřního obsahu vnější podobu džbánu
tak i Bůh hnete a ve svém kruhu otáčí
kolem vnitřního obsahu vnější podobu světa
stáčí jej dovnitř a současně ven
uzavírá i otevírá krouživým pohybem

konečnost v nekonečnosti

nejeme a to pochopit
obsáhnout obsah točitého pohybu
myslenka, která se stáčí dovnitř
chce-li být vyslovena, vytáčí se ven
ale to už překlání do řeči to nepřeložitelné
čeština, němčina, ruština, francouzština, angličtina
jinak vyslovuje, skloňuje, časuje
to nevyslovné, nesklonné, nečasovatelné
jiný zvuk a přízvuk, jiný sklon a čas
jiný rytmus dává tomu počátečnímu pohnutí

početí slova ne v řeči, ale v užaslém srdci
když je mu zvěstováno tohle nevyslovné tajemství
proto se odmlčíme a stáčíme řeč do lůna
niterné mateřštiny, kterou se srdce modlí
a slovo, jež pohybuje rty
supovídá vnitřním pohybům
redí se spolu ve vzájemném sourozenství
vnitřního slova s vnější podobou slova
v modlitbě, básni, v obraze
v předobraze exodu ze zajetí egyptského
které bychom si jako zajetí neuvědomili
kdyby nám Mojžíš neotevřel toto vědomí

toto podobenství o vyjítí ze země zaslíbené
kom židé nikdy nedošli, jsou stále na cestě
jakož i my křesťané, jako všichni lidé venku
jsou na cestě dovnitř, do svého vědomí a svědomí
do tohoto kostela, kde Bůh mluví obraznou řečí
bližší nebo vzdálenější zaslíbené zemi
podle víry či nevíry v blízký nebo vzdálený cíl
našeho exodu z porobnosti do svobody
den se střídá s nocí, jaro se zimou

a my pořád v tom bludném křihu východ-západ
stín, vržené na sluneční hodiny této planety,
ukazujeme hodinu každodenního východu-západu
aniž bychom uházeli, kam vycházíme, zapadáme
co označujeme čísly, daty, významnými letopočty,
nejdou než pomyslná východiska

v našich stále bezvýchodných dějinách
hodina o polednách je hodinou o půlnoci
na opačné straně, východ západem
každý máme jiný čas, jinou hodinu smrti
která zrychluje nebo zpomaluje náš chod
v tomto putování života se smrtí
překročuje život smrt nebo naopak
podle toho, na kterou nohu klademe úraz
ně jedna překročuje úranou, levá pravou

pravá levou
v rytmickém sledu se střídá jejich zavin a pád
stejný slovosled má i naše řeč o životě, o smrti
včetně jen o přízvučných předložkách
nepředstavitelného příchodu-odchodu
zůstávají po nás jen stopy

aniž by se spojily v nějakou souvislost
jedna úranou překročuje a zaslepuje
stopu dítěte zaslepuje stopa jiného
stopa jiného zaslepuje stopa muže
stárí pek smazává všechny stopy

až na tu poslední
v které stojí náhrobní kámen
nikdo z těch překročných a zaslepaných nepovstane

ale duše celého člověka se z nich neshledá
tady, v tom kostele nám septa své tajemství
tajemství křtu ve jménu Otce a Syna a Duchu
tajemství tří věků v jednom objetí
jako bylo na počátku, nyní i vždy,
co nejsme s to pochopit, coséhnout, spojit
celo se sklání na znamení, že je u konce
se svými silami
a jsou to teď ruce, které se cnárou modlitby
všemi prsty spínají, co je v nás rozpejeno
a v pohnutí vnitřního početí zasloučené své jméno

K r á l o v s k á h o s t i n a
Freska Vojtěcha Vokolika
v kostele ve Stráži pod Kulisken

Rustý a prázdny chrám, odsouzený k demolicí. Ale tomu se stává na ošep mezi nosnými sloupky nové postavené soč, za kterou vznikl v chrámové lodi oddělený prostor - pro ochotníky; to má zjevit trojčetná kopie, která se právě vchází. Stěny čerstvě obilné a jednu z nich, tu nově postavenou, pokrývá lešení, na kterém malíř dokončuje velkou fresku. Čest práci, chtějí by ho pozorovat, ale poněkud upřeny na evangelický výjev jím v tom sbrání. Královská hostina, vysvětluje malíř.

Král pozval na svatbu svého stejně sebe rovné
vládnoucí třídou skoro tak mocnou a bohatou
jako on sám
ale odmítli přijít právě pro svou moc a bohatství
přijmout pozvání by znamenalo přijmout poddanství
třeba to bylo poddanství na vyšší úrovni
ale už dávno odvykli před někým sklonit hlavu
ať jí naši slavně skloní za nás před králem
pro neodbytné záležitosti oslaví naši nepřítomnost

Tak nezbývalo králi než aby pozval neinvané
posadil kolem svého stolu sebe nerovně
každý z jiné vší, nemoty, nečesary
neustrojený jak by se slušelo na takovou hostinu
ze vlesy, přitážený, protože nemohl a dovedl nemůže
uvěřit takovému milostivému pozvání
které se neobčas bez násilí
rozpačité se osívají
a možná že to nejednou rozpaky
ale skutečně vsi, kterých mají jinou hlavu
měli dříve projít osobitnou lázní
měli je obléci ve svatební roucho
a ne je nechat jen tak, v čem přišli

v čem byli přivlečeni z ulice
i se svými početnými dětmi
tanle holá realita česí
nezasedli bychom mezi tuhle sebranou
pro ni vybrané pokrmy beztak přijdou nezmer
nemají zjevnou chuť, mají jen hrubý hlad
podívejte se, jak ohlestavě hltají
co by bylo třeba isbužnický ochutnávat
prolévají hrdelem nejvzácnější víno
které by se slušelo popíjet malými doučký
všechno to vybrané a jonne přijde nezmer
však si to také číšníci kolem nich šeptají
nemohou pochopit, proč nepřišli rádně pozvani
proč přišli třeba nezvaní, bahví odkud sebrání
jako by šlo jen o počet míst u tabule

aby se naplnila

příslušným počtem a vůbec nezáleželo
na vybranosti a jakosti
s jakou se původně počítalo
nemají ani ponatí o tom, co jedí a pijí
s neskryvanou osklivostí se na to dívají
kdo jsou zvyklí obsluhovat vznešené hosty
Proč nepřišli?

nechapavě se tažou a obracejí oči vzhůru
tam, kde nahore na klenutem stropě
je vymalována vzorná královská hostina
přilís vysoko, než aby ji uviděli
dolejší jedlíci, sennatí nad pingami talíři
ani je nenspaone pozavilnout od nich oči
to už si v kuchyni povídají podivné věci:
Tihle zde zasedli na přední místa jen proto
že nepřišli

pro které tato místa byla vyhrazena
naplnil se počet míst
ale spravedlnost se nensplnila
každy ze služebnictva cítí právano
těch míst kolem královské tabule

trebsže jsou plně obsazena
tělem a ne duchem spravedlnosti
zda se, že kráči nemci a nemci na vybranou
jedni nekonečne oditaji přijít a cruzí
mezi nekonečnými enoty nepozdavnou oči vzháru

Jesté nestrávilí sou hostinu, omilouva je královský syn
jesté nepromenili máj chleb a vino v me tělo a krev
abychom si byli rovni, říká královský syn sve neveste
byli sem jako nerovni a nezvaní vtaženi nezbytostí
a spravedlnost není než taková nezbytost
která se musí napít, je to hlac
který se musí nasytit, je to žizeň
která se musí napojit, je to telo
které se musí uživit, říká královský syn
uživit život časný pro život věčný
neboť všechny pokrmy nejsou než překrmy
toho posledního, po kterém hladoví a žizní duše...

A kdo vás sem pozval, soudruhů nebo za vlasj přitání,
hehehe? Teďy teď se bude sloužit mser Frosín vás,
komu? Tady není než ta hojota cikánská, jenomže my
jame ji už nakrmili, osatili, odvevili, a ta vam
sem na tu vaši královskou hostinu nepřijde.

N a p ř e c h o d u

Je hodina dopravní spíčky, hodina
zvýšeného nebezpečí pro chodce
na obou stranách chodníku, na přechodu
kde v hloučku narůstajícím každou vteřinou
čekám na zelenou a...

Někdo mě všude volá!

Frůce se otočím a ve výhlední skříní
upoutá mě oči neobvyklý plakat libetvo
stálo na osobně křižovatce měln
stačí jediný chybný krok a...

Zelená se několikrát rozvítla
a já stále nepřecházím

stojím na té křižovatce jako sloup
lidé do mne vrážejí, stojím v cestě
přecházím v přechodu, nemohu se hnout z místa
navázat na další nepochopitelnou větu SVĚT

BY ŠIL KŘIŽOVANKÉ VÍŠK DO FROKŠTÍ
JEDNÁ - MĚ...ne, nemohu dál

zatiímco ostatní mnohokrát už přesli
aniž by se kdo ohlédl, zaslechl hlas
v hluku zeleného svědomí, hrozivou vřavu
za mně a živou v hodině dopravní spíčky

v hodině zvýšené pozornosti na obou
stranách chodníku bez povšimnutí přecházejí

jen já tu pořád stojím před červenou
na obou - MĚ...ne, nemohu dál

nemohu se hnout z místa, kde rozum
zůstává stát, zatiímco všichni jsou dál
na obou stranách chodníku mají naspech
a přece stačí jediný chybný krok a...
nebude kam přejít

Měly by zde stát zastávky stále narůstající
měly by zatarasit ulici, zastavit
veškerý provoz a křičet MĚ, MĚ, MĚ

Jaderným zbraním na obou stranách cizím
KŘÍŽOVANÍ a ne jí měkký přecházet
nechat ji samotnou křídět za vykladní skříní
měly by písmenům propůjčit svůj hlas
měly by slovům propůjčit své tělo
své nohy a ruce, svou tvář, své uši a ústa
měly by zde zůstat stát, protože stačí jediný
chybný krok a...

co když všechny kroky byly chybné
a od počátku směřovaly k tomu poslednímu
a nikdo nevystoupil z řady chybných kroků
jako by ani nebylo kam vystoupit
nanejvýš jsi mohl odstoupit
do metafyzického prostoru
do meditace, do časne, do obrazu
do království, které není z tohoto světa
a uvolnit místo, které hned obsadili lidé
z tohoto světa, z této řady chybných kroků
z ní se nardělili, přidělili
zákon z nich nemá volnost, nemá vůli
je zajatcem řady, která nikomu nedovolí
aby šel svou cestou, vlastnil svůj krok
a navíc ještě dopřál druhému jít jeho cestou
a vůbec ho ani nemapadlo přiřadit ho k svému boku
a přimět ho k tomu, aby s ním srovnal krok
vlastnit svůj krok znamená vlastnit své nohy a ruce
svou hlavu a srdce, svou tvář, své uši a ústa
vlastnit svou dílnu, své dílo, svůj úhl
ve společné pozemské vlasti
svou rodinu, své děti
nic z toho nevládníme v řadě
řada vlastní nás, všechny kroky a cesty
jen mlenci si odběhnou na jednu noc k hvězdám
tajně a bez vědomí řady
ale co se počne z jejich objeti
už je chyceno a po kratičkém dětství
zarazeno do jeslí, do družiny, do školních lavic
do hájových pravců, ale teď stačí jediný
chybný krok a...

Písmena se mechanicky řadí v řádky, ale je
jako bych propadl zpátky do první třídy

ta hanba: ta hanba:

nejsem s to spojit slova, nechápu smysl
nezmyslné propasti, do které propadá svět

ta hanba: ta hanba:

Co písmena spojují, rozum rozpojuje

NI - ČI - VÉ NI - ČI - VÉ NI - ČI - VÉ

NI, nemůže dál

Jeho někdy pljnuhé čtení, souvislá řeč

je v troskách

Jeho Logos, jeho chrám a tvrz je v troskách

nezdátať kámen na kameni, ta hanba: ta hanba:

Sbírá slabiku ke slabice

sby to dalo zase slovo

které po staletí pracně stavěl

a teď je to rozmetáno do základů

a on propadá, propadá do propasti JA - DOK

NI, NI, NI

Jenom toho NI se chytá

klíčí hrůzou

ztlímco dál přecházejí na zelenou

jako jejich rodiče a prarodiče přecházeli

po zabliknutí ZS. října k knichovu

ta hanba: ta hanba:

Němci, Italové, Angličané, Francouzi

věle s Hitlerem, Musolinim, Chamberlainem, De Gaullem

presli přes naši vlast do války za mír

na tisíc let

a dál se řady přerušily věle se Stalinem

Chruščevem, Brežněvem, Andropovem do války za mír

na věčné časy:

sle teď stačí jediný

chybný krok a...

Není už žádné a

není pokračování, není spojka

která by spojila rozpojenou řeč

dál není dál, dál jsou jenom ty tečky...

po bombách

Uvolněná ruka

čárá si po papíru svou uvolněnost
od psaní vázaného na nějaký význam
na nějaké sdělení, na nějakou myšlenku
uvolněná ruka čárá si čary
které nic neznamenají, nesdělují, nemyslí
jen tak, říká ta ruka nic nechápající hlavě
jen pro ten pohyb začarat prázdnou chvíli
je to tyž pohyb, kterým rony občas jdou jen tak
bez otázky kam na cestě odnikud nikam
je to tyž krok, kterým i hodiny jdou
a vůbec je nezajímá, kolik ukazují
a čím jsme naplnili nebo neaplnili
tuto hodinu mezi 11. a 12.

Klíkatá čára

vyklouzla z navyklého vleku
do něhož byla chycena
od školního věku
a teď klíčkuje na útěku
jako když se páře nit
z osnovy hustě tkaných řádků
je tu jen rytmus psaní, ale bez písma
spontánní nezpoutaný pohyb
hravě probíhá všemi smyčkami
které na něho říčí písma
aby ho k sobě stáhla zpátky
dozvěděla se, co to znamená

Pisátko ku psaní

trčí z prstů jako ostře zehrocené kopí
a mělo by táhnout ostře zehrocené písmo
aby splnilo jeho útočný účel
ale uvolněná ruka
teď rozvinuje bezúčelnou vinovku
jako by se rozpoaněla na pravěké dětství
kdy čárala do písku nebo do kamene
mezi bráhy to vinění ještě bezohledné
a bezúčelné už do něho vepsala

zamýšlený sklon čáry k písmu
jako by v ní už byl předznamenán
a stačilo jen sklonit hlavu do
předznamenatého sklonu čáry k písmu
a odhalit, co je v ní utajeno
například to jméno řeka
rozvinout, co je v ní zavinuto
co plyne nebo co se vlní jako...
Vždy to bylo dvojsmyslný znak
kterým dvojsmyslný duch, řeka nebo had
promluvil v ráji k člověku: budete jako
bohové

tak hned na počátku
písmo bohy zaklínalo i proklínalo
dobře i zle spojovalo-rozpojovalo
slabikovalo v posvátné mluvě
co se člověk bál spojit v slovo
které mohlo změnit zvuk i význam
boha v čábla, , plynulou řeku v sykot hada
v řeči i v písmu, v magických úkonech
ve věsteckých výrociích, v technických výkonech
v nástrojích a strojích, které jsme sestrojili
a jako pythijskou věstou vyložili ve svůj prospěch
i když šlo o dvojsměšné a dvojsmyslné výroky a výroky
sle druhý smysl se zaměňuje, zaměňuje
a zamořuje města, řeky, pole, lesy
vyhrožuje, co zprvu vabilo: budete jako...
a jakobohové se nyní dají toho přímeru
nepřiměřeného člověku, nepřiměřeného jeho moci
nad světem, který může zničit, aniž co stvořil
nevědy odmlčet, aniž čemu dal slovo
celé slovo a ne to dvojsmyslné polo-slovo
které nelze spojit
spojené se ihned rozpojuje
pravděpodobně jsme z té původní čáry
do písku nebo do kůže
rozvinuli špatně písmo

špatný sklon hlavy
vynutil si špatný sklon písmu
kterým od počátku jsou pochráněny naše dějiny

Prote to avoicená ruka
vrscí se k prvotnímu rukopisu
v němž by zaovu talozia skrytý sklon
ke skrytému písmu, špatně interpretovanému
špatným sklonem hlavy k diktátu neprimereně smoci
kterou převzal stroj, aby odepasal ruku
a nakonec i hlavu
není co psát, není co myslet
ruka si jen tak čárá naprázdno a do prázdna
v očekávání, že se nad ní skloní jiná hlava
která by z avoicene čary vyčetla jiný sklon
původní sklon k původně zamýšlenému písmu
utajenému v prvopočátečním čarění času
když země byla ještě pustá a prázdná
a nad vodami nad svým obrazem
sklóněl se boží duch

D E N P O

Název amerického televizního filmu
o zkáze města po zácuku jaderné rakety

Sto milionů Američanů po
tě hrozné neděli, poslední
listopadové neděli v podivné zlobě
se spouští listin, a koncem církevního roku
s poslední nedělí po svátku Duchu
připomínající poslední soud
promítnutý tentokrát v televizi
se věcí podrobnostmi jaderné sarti
vstává ráno z mrtvých
muži po paměti přejíždají tvář
helicím strojkem a zery
jako jindy se oblékají před
zrcadlem do dalšího dne
rádío jej už ohlasuje
a jako jindy přeje dobrý den
poslední zprávy nic zvláštně nehlaší
a předpověď počasí pojedinele přehánky
Te už nacházejí s obvyklou chutí
k masité snídani a listují v díkři
kam zavolat, co koupit k večerí
co třeba obstarat, co nesní promeskat
tam jako zue
obchody mají už vánoce
NAKUPUJE V KLÍBEK VŮLE
Dok PC se obrací v řadu dní před
trebsže kalendář se blíží ke konci
ale v kramoch už vídá další
na příští rok...
Film se zřejmě míjí
zmysleným účinkem
měla to být katherze
jako v antické tragedii
očista hrázou prořítá v coraze

měla odvrátit hrozbu ve skutečnosti
otřesně podobností mělo do základu
otrásti sebejistým postavením
obyvatelů železobetonového křivice
možné že svědomitý režisér
jako nový Jonáš s božím poselstvím
se vynoril z břicha obiludne veirjby
a předpovídá ohavné zpuštění
jestli se člověk neobrátí
nevynoří z blahobytného břicha
které pohltilo jeho svědomí
tam jako zde
na tohle obrácení
ne tohle vynoření čeká Bůh
a odkládá svůj soud, poslední
listopadovou nedělí po svatém Duemu
odkládá z konce starého roku na nový rok
tam jako zde
výkladní skříně nám už nabízejí
TO NEJLEPŠÍ NA VÁNOČNÍ STŮL
a v Ženevě za zeleným stolem
zasedají, odsedají, zasedají
překládají a nemohou přeložit mík
z rustiny do angličtiny, z angličtiny do rustiny
je to marná řeč, chybí jí slovo
které by pojmenovalo to nepojmenovatelné
čím hrozila nebese pravěkému člověku
než našel slovo pro hrom a blesk
magický svod dávně před vynálezem hromosvodu
po kterém sjel ohnivy síp rozměvaných bohů
a odvrátil, uzemnil jejich hněv
mezi nimi a člověkem, mezi nebem a zemí
šlo o vzájemnou umluvu, dorozumění
ale dnes neznáme to slovo, dnešní bohové
nemluví lidskou řečí, nenařazují
ve svých shroažďačích na lidské slovo
po kterém by sjel, jejich atomové blesky

jako by, nebýt ještě vynalezen rozum
který by svedl a uzemnil jejich silenství
na ten spásný svod a uzemění čeka svět
pořád je nevynalézají, nenalezají
to živé slovo

jejich jazyky mluví mrtvou řečí
proto mrtvemu, který se zdá dnes živý
vůbec nezáleží na tom, co se zítra stane
tímto mrtvým jazykem jsou psány dějiny 1. a 2. světové války,
pohromadná penzba a hroba padlých
kteří povstávají v letech do další války,
nepřehledná řada potomků 1. a 2. světové války
pádu rodičů, prarodičů
navazuje na původní otázky
kdo nebo čím jsou, pro koho, pro co
se narodili a po kom úpenlivě volají
Ježíši Kriste, 2 000 let 1. a 2. světové války

Václav VOŽBÍEK

nar. 1.1. 1947 v Bečíně

žije v Praze

více řadu cyklů, pohybujících se mezi literaturou
a výtvarným uměním, více grafické a slovní parti-
tury a více tvorba z oblasti vizuální poezie uva-
díme následující bibliografii literárních děl.

Průza

Příběhy /fragment/ 1972 - 1973

Pán z Halebákové /pro děti/

De natura sonoris 1971 - 1981

Triptych 1981 - 1984

Česty 1984

Poezie

Topografie I. 1972

Topografie II. 1972

Terra nova 1972

Průniky 1972

Křky 1972

Dílá na díle 1981 - 1984

Václav VOŘEĚK

obrazy

(výběr)

1900

coraz první

nanore slična
cole červena
vieve černa
vpravo modra

obraz črny

černý nos zelený
vypij něco modrého
růže si potři černou
srůcho červenou
nehty zlaté
rt, fialové
pod oči trocha stříbrné

posad se
před bílou stěnou
a sni

Obraz třetí

zeleň jako zeleň
zeleň jako modrá
zeleň jako bílá
zeleň jako červená
zeleň jako černá
zeleň jako zeleň

coraz avandaty

nehofe modra

dole modra

vlevo modra

vpravo modra

v očí modra

v rukou modra

v usích modra

v srdci modra

Содержание

1. Введение
2. Поступил образ ; описание
3. Изучение образ ; описание
4. Описание образ ; описание
5. Описание образ ; описание
6.

obras sedmset,

ve zlatem meste
cerveny dum
v cervenem dome
modry pokoj
v modrem pokoji
zelena stena
na zelene stene
zisty ran
ve zlatem rama obraz:
bily ctverec
na bilym pozadi

obraz čvrtý

na jedné stěně bílý obraz
na druhé stěně červený obraz
na třetí stěně bílý obraz
na čtvrté stěně zelený obraz

obraz dvacaty druhy

levá tvář modrá

pravá zelená

nos žlutý

usta černá

zuby rudé

colo bělá

vlasy hnědé

oči bezbarvé

Coine dvocat, sestý

zámě to třeba takto:

vitr je modry
krík je zelený
loučení seč
smích modry
doteč žlutý
dech bílý

coraz avacaty čas

1. černými rty polib bílou rzu
2. rudými rty stiskni modrý list
3. zeleným jazykem olizni žlutý kámen

obraz dvacet, devat;

dojde až na konec obrazu a vrát se

obraz třicátý

na stole : klíče kniha svíce dopis pero
láhev mandolína květina kalenář pár šiš
častoš smutek tužka na oběci kapesník c
igareta kousek chleba stín strohu zelen

na obrazě : klíče kniha svíce dopis pero
láhev mandolína květina kalenář pár šiš
častoš smutek tužka na oběci kapesník cig
areta kousek chleba stín strohu zelenice

obez třicetj druhj

do čtverce krajiny
čtverec stromu
do čtverce stromu
čtverec ptáka
do čtverce ptáka
čtverec zpěvu
do čtverce zpěvu
čtverec smetj

Václav VOJKAL

GENIE

1901

evèt

over my house

svat piny kamene
kamene sveta

kamene : slov

svět plný slov
slov světa
slov kamene

slov : huby

svet piny huub,

huuby sveta

huuby kemene

huuby slov

huuby . krve

svět plny krve

krve sveta

krve kaene

krve slov

krve hudby

krve : noci

svet piny noci
noci svota
noci kamene
noci slov
noci hudby
noci arve

noci : svichu

evet piny emicnu
emicnu cveta
emicnu ksmene
emicnu slov
emicnu hobby
emicnu arve
emicnu naci

emichu : kolesti

svet jiny bolesti
bolesti sveta
bolesti zarenk
bolesti slov
bolesti hudoj
bolesti kave
bolesti noci
bolesti salama

bolesti : 5000

evet ping baha

baha eveta

baha xaxene

baha slov

baha nadoj

baha krve

baha noei

baha xaxona

baha boiesti

baha : beznadeje

svet jing beznadeje
beznadeje svete
beznadeje nesone
beznadeje slav
beznadeje nadob
beznadeje erve
beznadeje nosi
beznadeje mlisna
beznadeje soiceti
beznadeje sone

beznadeje : soiceti

svět plný radosti

radosti světa

radosti lásky

radosti slov

radosti hudby

radosti práce

radosti dětí

radosti smíchu

radosti kolektivu

radosti života

radosti bezstarostně

radosti : prázdnost

svet ,in, prazenot,
prazenot, sveta
prazenot, namene
prazenot, slov
prazenot, hudby
prazenot, krve
prazenot, nosi
prazenot, smicha
prazenot, bolesti
prazenot, boha
prazenot, bezneboja
prazenot, radosti

prazenot, : viteztvi

vítězství vítězství

vítězství světa

vítězství domova

vítězství sil

vítězství národů

vítězství práce

vítězství lidí

vítězství svobody

vítězství společnosti

vítězství ducha

vítězství demokracie

vítězství radosti

vítězství přáznosti

vítězství : projev

svet piny propasti
propasti sveta
propasti krasna
propasti alsv
propasti sudby
propasti arve
propasti noci
propasti smicna
propasti bolest
propasti bons
propasti beznaděje
propasti rndesti
propasti prudnoty
propasti vitezstvi

propasti i zpevu

zpěv píle
zpěv světa
zpěv země
zpěv slávy
zpěv lásky
zpěv ženy
zpěv noci
zpěv mládeže
zpěv bolesti
zpěv smrti
zpěv osamocení
zpěv radosti
zpěv právnosti
zpěv vítězství
zpěv zločinství

zpěv : svobody

svět, jiný svobodu

svobodu; světa

svobodu; světo

svobodu; svět

svobodu; světo

svobodu ; světo

svět plný písní
písně světa
písně krásné
písně slov
písně krásy
písně krve
písně noci
písně smicha
písně bolesti
písně boha
písně oznamující
písně radosti
písně prázdnoty
písně vítězství
písně propasti
písně zpěvu

písně : světa

květ pánj květa

květa květa

květa ksmeno

květa slov

květa hudby

květa krve

květa noci

květa smionu

květa bolesti

květa žene

květa bezmátoje

květa radosti

květa příznanoty

květa vítězství

květa propasti

květa zpevu

květa svobody

květa v. čarči

svět plný smrti
smrti světa
smrti kůže
smrti slov
smrti hudby
smrti krve
smrti noci
smrti smičky
smrti bolesti
smrti běže
smrti bezsmyslu
smrti radosti
smrti prázdnoty
smrti bezsmyslu
smrti vítězství
smrti propasti
smrti spěvu
smrti svobody
smrti květů

smrti : smrt

svět plný ohně

ohně světa

ohně lásky

ohně slov

ohně hudby

ohně krve

ohně noci

ohně smíchu

ohně bolesti

ohně bony

ohně beznaděje

ohně radosti

ohně prázdnoty

ohně beznaděje

ohně vítězství

ohně propasti

ohně zpěvu

ohně svobody

ohně květů

ohně : lásky

svět plný lásky

lásky světa

lásky kmenů

lásky slov

lásky nudy

lásky krve

lásky noci

lásky saichu

lásky bolesti

lásky bonu

lásky bezsrdčeje

lásky radosti

lásky práznoty

lásky vítězství

lásky propasti

lásky zpevu

lásky svobody

lásky květu

lásky smrti

lásky ohně

lásky : poezie

svět plný poezie
poezie světa
poezie krásy
poezie síly
poezie hudby
poezie krve
poezie noci
poezie smichu
poezie bolesti
poezie boha
poezie beznačaje
poezie radosti
poezie prázdnoty
poezie vítězství
poezie propasti
poezie zpevu
poezie svobody
poezie květu
poezie smrti
poezie chmře
poezie lásky

poezie : násilí

svět ,iny násilí
násilí světa
násilí kamene
násilí slov
násilí hudby
násilí krve
násilí noci
násilí světa
násilí bolesti
násilí soula
násilí bezraděje
násilí radosti
násilí práznoty
násilí vítězství
násilí propasti
násilí zpěvu
násilí svobody
násilí květů
násilí smrti
násilí orné
násilí lásky
násilí poezie

násilí v rozkoše

svět plný rozkoše
rozkoše světa
rozkoše kamene
rozkoše slov
rozkoše hudby
rozkoše křiv
rozkoše noci
rozkoše smíchu
rozkoše bolesti
rozkoše cizí
rozkoše beznaděje
rozkoše radosti
rozkoše prášnoty
rozkoše vítězství
rozkoše propasti
rozkoše zpevu
rozkoše svobody
rozkoše květů
rozkoše smrti
rozkoše ohně
rozkoše lásky
rozkoše poesie
rozkoše násilí

rozkoše : světa

svět plný světa

světa světa

světa kamene

světa slon

světa hucy

světa krve

světa noci

světa smleku

světa bolesti

světa osna

světa bezmáče

světa radosti

světa práznoty

světa vítězství

světa propasti

světa spevu

světa svobody

světa květu

světa sarti

světa omé

světa lásky

světa poezie

světa násilí

světa rozkoše

světa : světa

Václav VOKOLLA

nature morte

(vybor)

1984

zútlisi prvaí

široko dušeko
záčne zútlisi
jen jedno
leží v hlavě :
jako balvan
jako sen

zdětiší třetí

ještě planoucí
mrozen

položeny

na pomačkanou partituru
Goswalda de Venosy !

colicissima mia vita

zatisí páté

zatisí
odrážející se v lesklém zrcadle
tvých očí
není jen
zatisí
odrážející se v lesklém zrcadle
tvých očí

zútišá sasta

vějíř
prsten
dopisy

zapomenutá melodie
troud ráže
hmyz:

hmyz vějíře
hmyz prstenu
hmyz dopisů

zátiší sedmé

tři jablka tři cecny
dva květy dve sklenice
jeden džban jedna miska
nedoje žádná

zátisí ustaté

BOGŮ KRISTŮ
KRYCHŮ PRŮKŮ
KŮST PŮKŮ
DŮKŮVŮ STŮ,
s pŮt slŮv :

OSUD
STĚ
PŮSTINA
DŮKŮVŮ
MĚJENÍ

zatisi jechenete

hycrin

krater

netto

pylis

vittr

onin

a tas

nâpie:

voe victie

zatisi qvaracte

pet vaci
pet barev
pet siqv
pet tona

zatisi seumacte

karbis e krvi
krycnie rocu

evit itaj
lsek tichu

nladine papiru
dotek taj

docela v rohu
dusta Lermontova:

zrcadlu

zútsi osmácté

pět ostrých předmětů

dvě těžké

tri lehké věci

jedna vjezeba

zúčastní občanské

uzavřít

účetnictví se zúčastní

ponař

žánrů

rt, přičemž k zúčastněným

ani kolekt

ani osob

ani čas

žen, zejména

žen, zejména

zátieň dvacäte

170, prážony gžobn cole

▲

30108 píné žízne hahore

zatiši dvacata prvni

T rn
a sat
c samoceni

t peciam
a bsentia
c vuk

zátisí dvacete druhé

lšev lebka svíce sen - vanitas

náž hrozen vejce - vanitas

lásko ruže - vanitas

paleta džbán rt, kostka - vanitas

lesturn výkal ticho - vanitas

výka talii kámen - vanitas

nadeje pohar podpis - vanitas

zatisi cvečate drupe

kamen
s napisem :
ruže

ruže
s napisem :
kamen

zátisi cvocate treti

stia ponaru

stia rcky

stia rtd

zatisi posledni

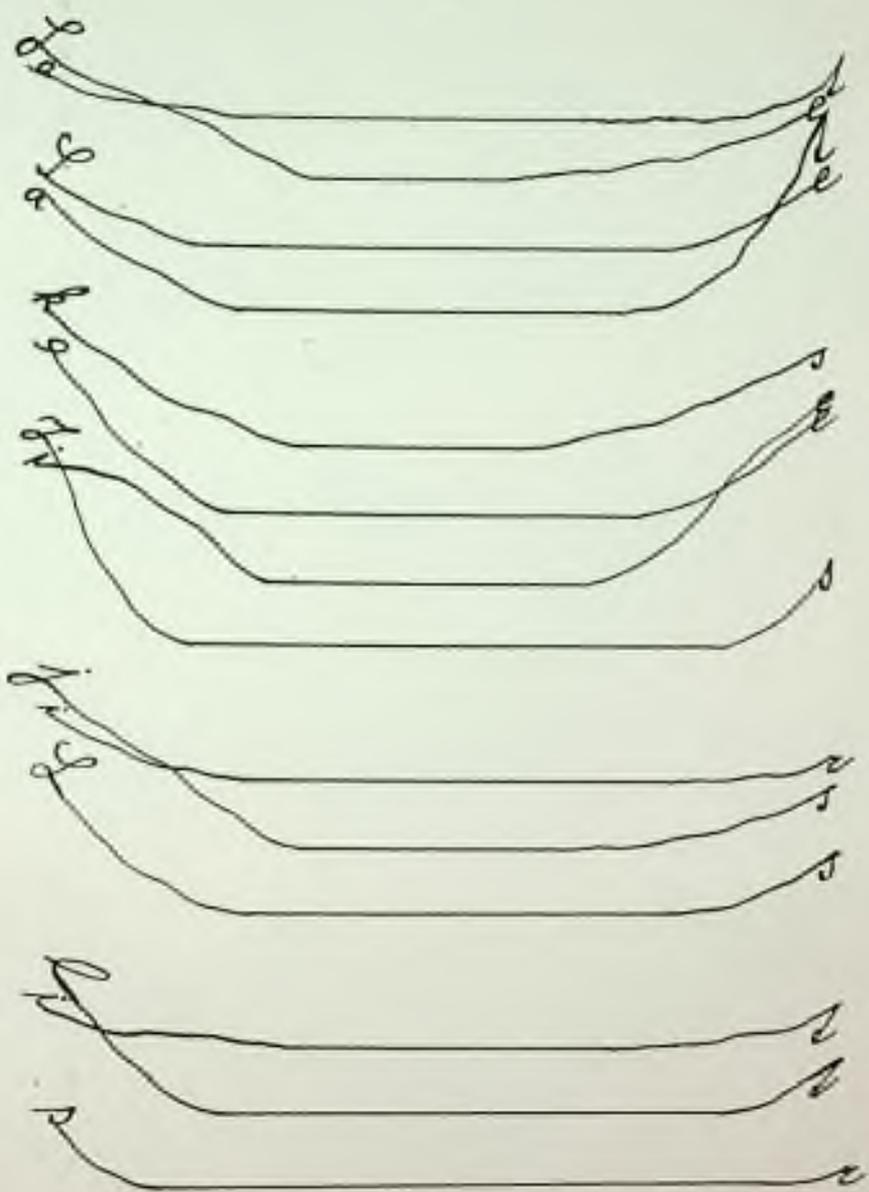
kolem dokola
sama zatisi
a v hlavě prázdno .
jako seiven
jako sen

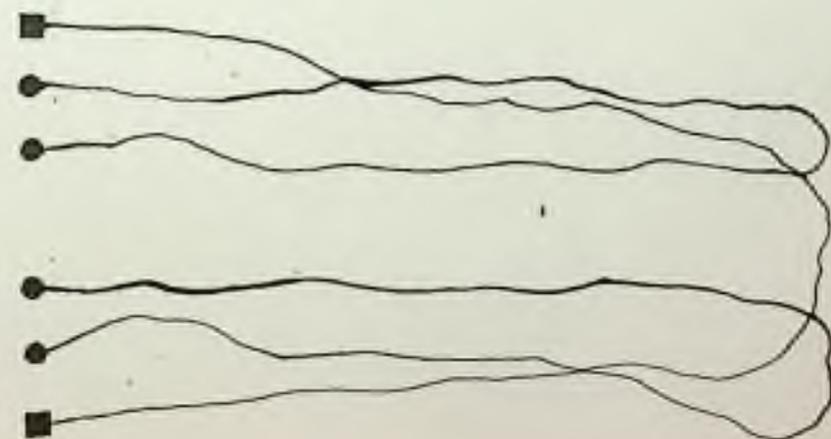
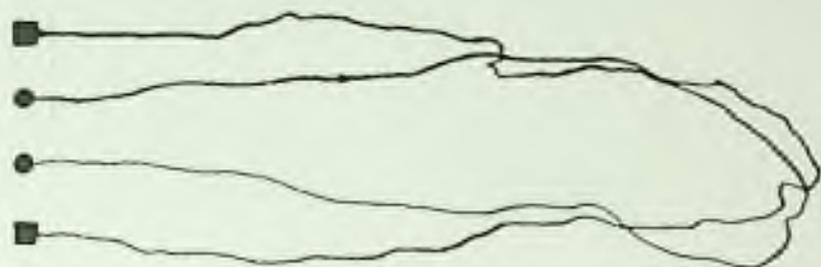
v á c l a v v o k o l e k

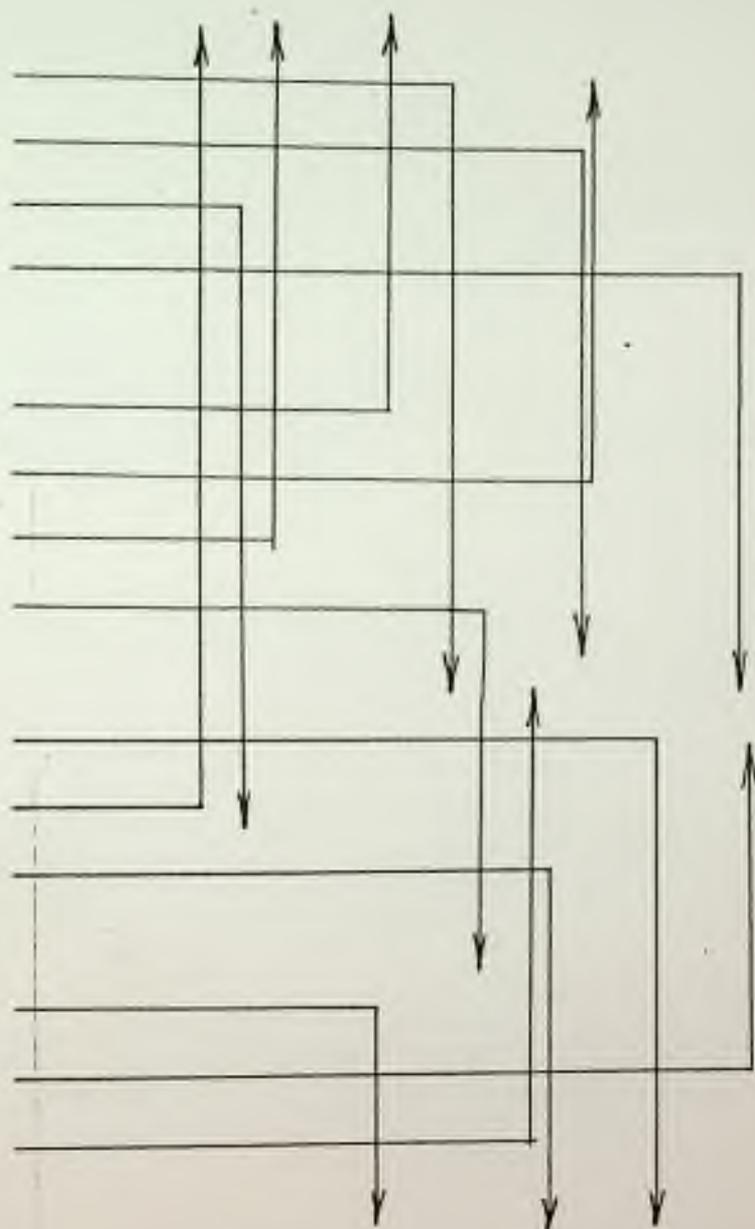
S O N E T Y

/z většího cyklu/

1984

Handwritten cursive text, possibly a signature or name, written in black ink on a light background.

Handwritten cursive text, possibly a signature or name, written in black ink on a light background.

Handwritten cursive text, possibly a signature or name, written in black ink on a light background.

Handwritten cursive text, possibly a signature or name, written in black ink on a light background.

L _____ l'univers

S _____ ouche

E _____ verds

F _____ e

A _____ s

S _____ e

L _____ e

F _____ s

L _____ appelle

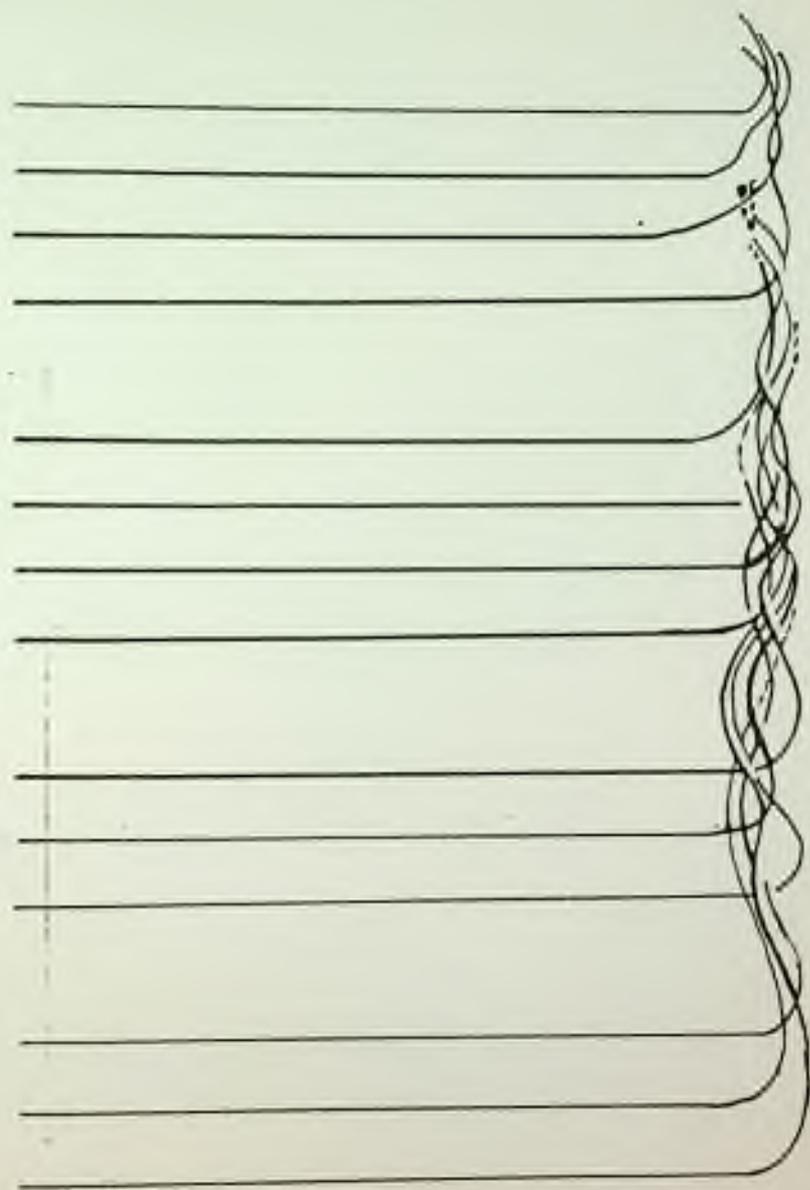
J _____ ybèle

C _____ thris

L _____ orée

O _____ doree

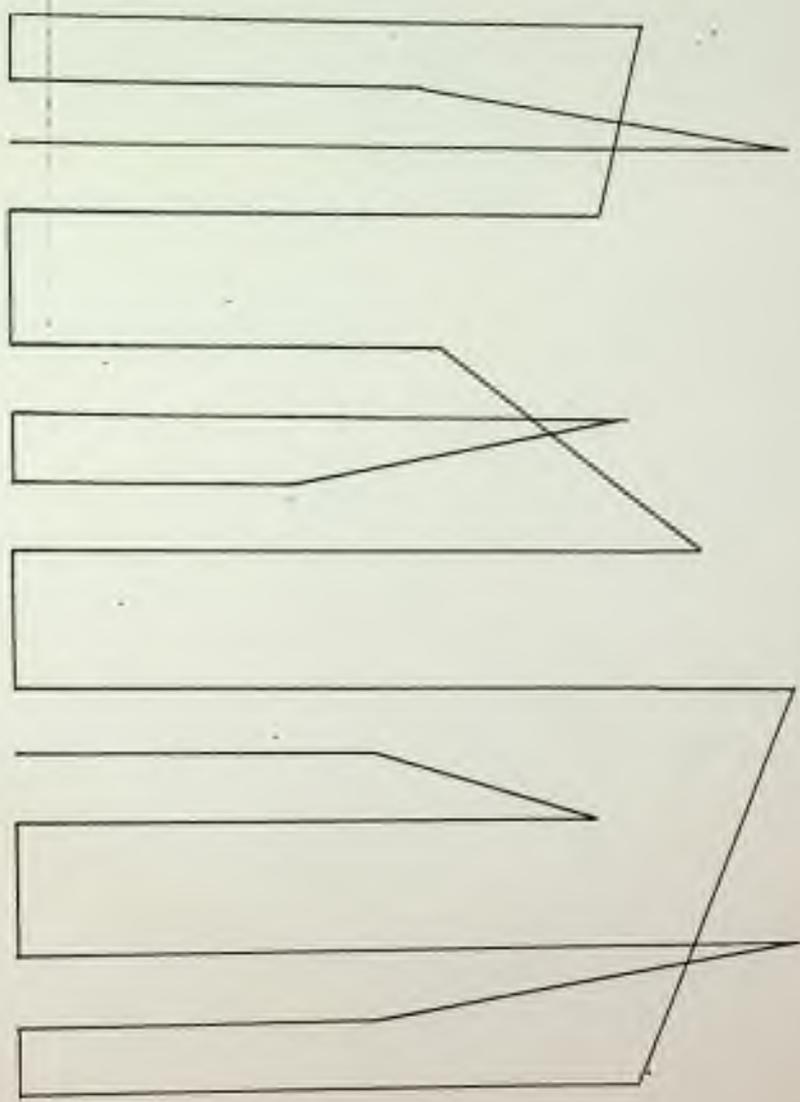
S _____ Iris

— — — — — 2 ' !
— — — — — 2
— — — — — i
— — — — — !

— — — — — ...
— — — — — 1
— — — — — i
— — — — — 2

— — — — — !
— — — — — 1
— — — — — i
— — — — — 2
— — — — — 1 !
— — — — — !

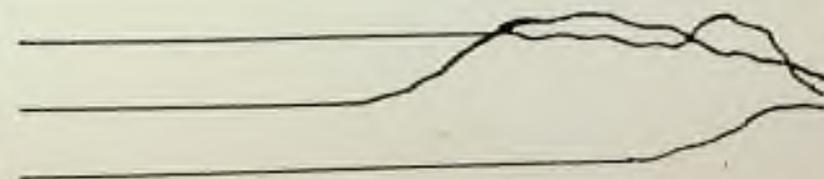
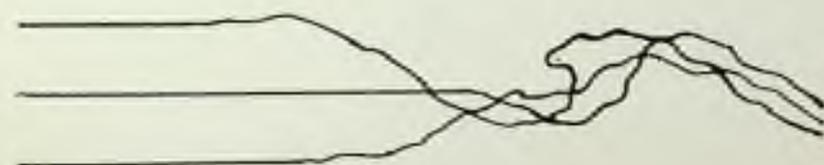
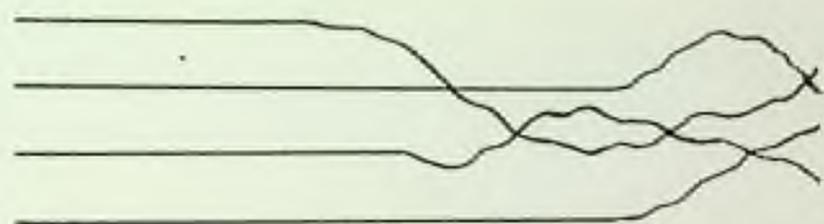
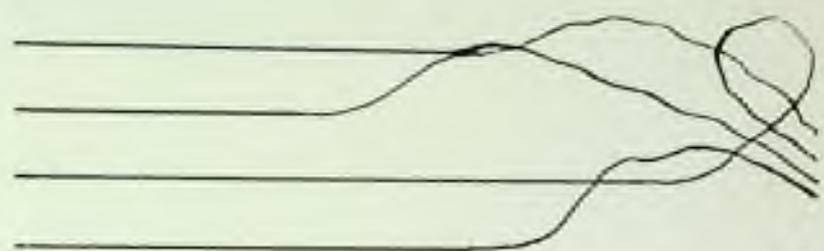

nsant
me
spose
abent

gissant
close
reprise
asant

ie
blaché
impre'

ache
quies
res!

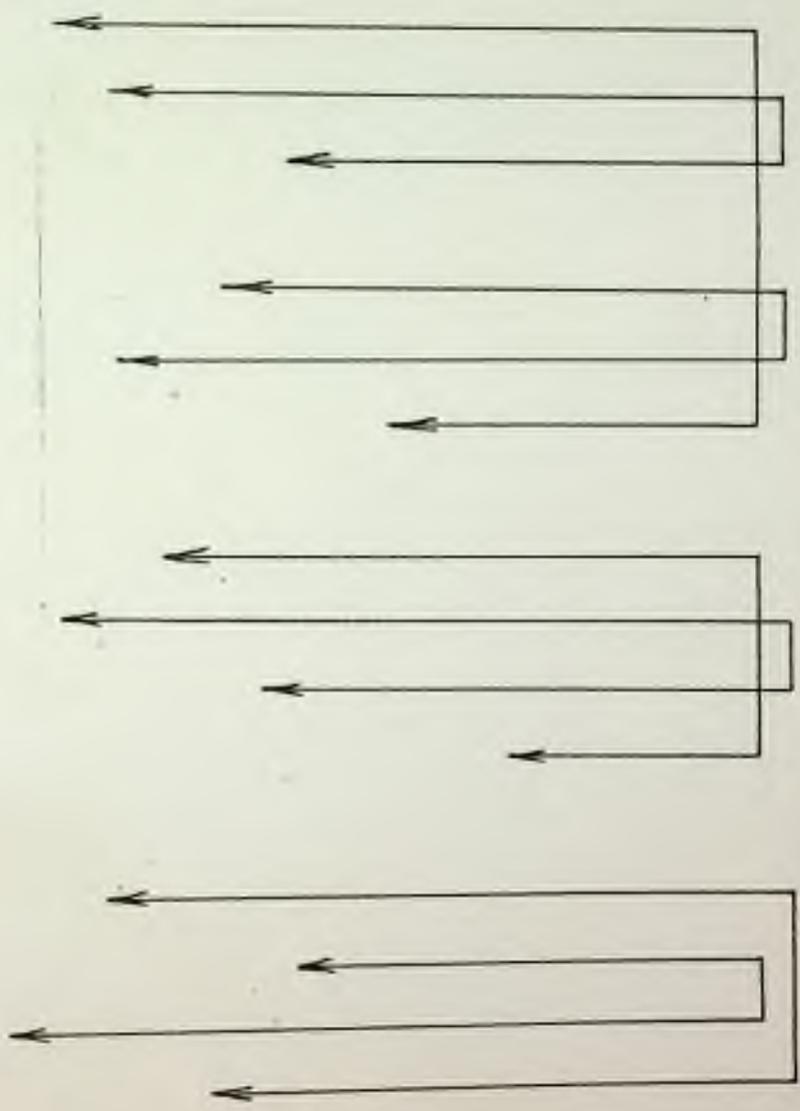

U
pla
Tak
ně
oří
duch
sluch
louč

vedech
i
i
je
louč
zasah
konela
starci

Měl
objevit
a
hloub
krouží
boží

Neřekl
příteli
jak
nevyslovně
hrab
povětrně

ó

divoce

vyběraš

a koutku

Tuší

šě

a

a/

jaké

Kotouče

lelostnější

u

spoutník

kolový

